ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 58 (4308) СЕРЕДА, 26 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

«За» і «проти» НАТО

Росія виступає проти інтеграції Києва в Північноатлантичний альянс. Президент РФ Дмитро Медведєв в інтерв'ю британським ЗМІ зазначив, що надані Україні й Грузії гарантії членства в НАТО викликають у Москви занепокоєння. «Ми не раді ситуації навколо Грузії й України і вважаємо, що вона істотно загрожує системі безпеки нинішньої Європи. Жодній державі не сподобається наближення до кордонів військового блоку, до якого вона не належить», — заявив пан Медведєв.

Тим часом українське керівництво знову заговорило про необхідність термінової популяризації ідеї євроатлантичної інтеграції. Адже на початку квітня в Бухаресті відбудеться саміт НАТО, на якому Київ розраховує одержати дозвіл на реалізацію «плану дій з підготовки до членства в НАТО».

СТОР.7

Ціни на цукор зростатимуть закономірно

На цукровому ринку спостерігається тенденція до зростання оптових цін, що призводить до подорожчання солодких кристалів у роздрібній торгівлі у квітні—травні. На сьогодні в східному регіоні країни дрібнооптова ціна на цукор коливається від 4,60 до 5 гривень за кілограм. У Криму — від 5 до 5,50. Значні оптові партії (від 20 тонн) у західному регіоні коштують 3,30—3,50 гривні за кілограм, на сході — 3,60—3,80, в центрі — 3,60 гривні за кілограм.

СТОР.8

КОРОТКО

❐ Прем'єрою румунської стрічки «Чотири місяці, три тижні, два дні» в Україні завершився тиждень франкофонії **(Укрінформ)**.

❐ Луганські прикордонники вилучили три автомобілі, якими незаконно ввозилось в Україну дизпальне **(УНІАН)**.

❐ У Києві благодійний фонд незаконно ввіз продукти харчування під виглядом гуманітарної допомоги на 1,5 млн. грн. **(УНІАН)**.

❐ На Волині цього року висадили 1300 га лісу **(УНІАН)**.

❐ На Тернопільщині затримано електромонтерів, які крали дріт з ліній електропередач **(УНІАН)**.

❐ На Херсонщині тривають роботи з очищення узбережжя Чорного моря від нафтопродуктів **(УНІАН)**.

Як розвивалася влада.

Журналістський погляд на новітню історію

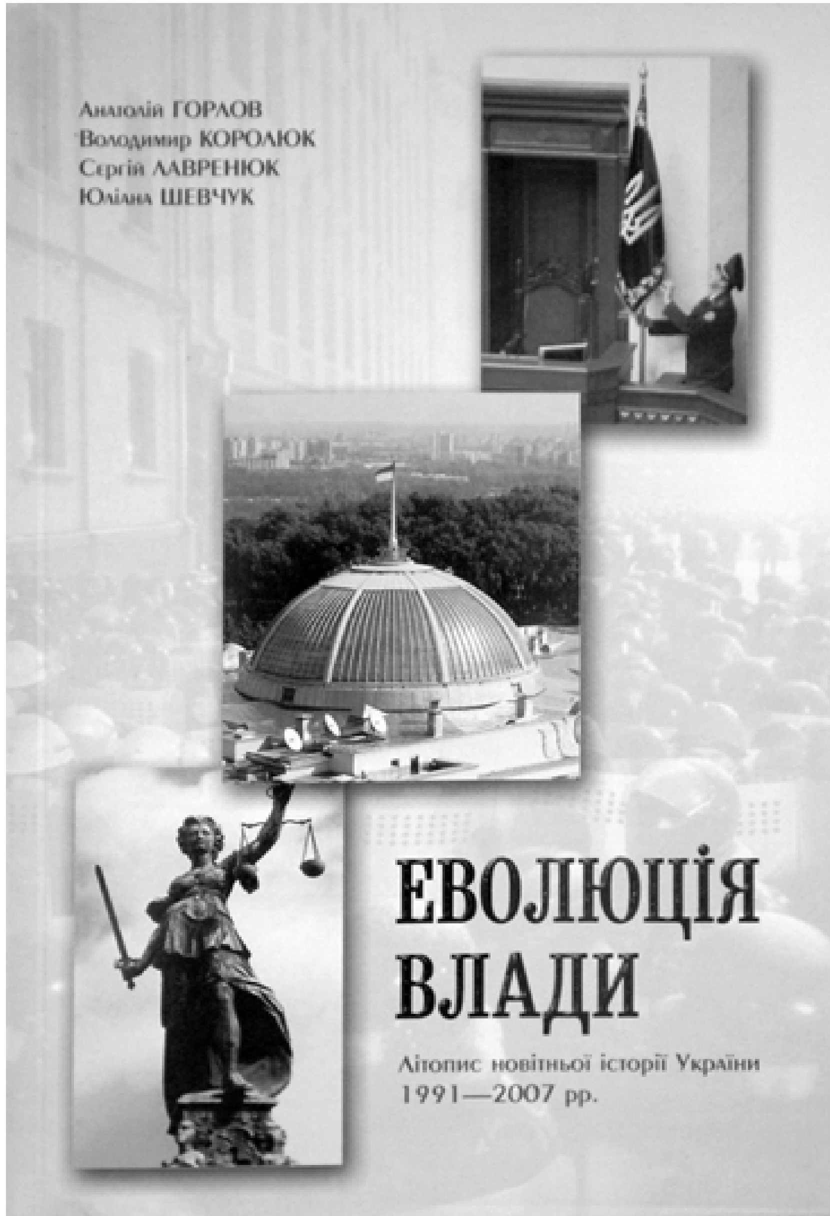
Володимир Королюк

Сергій Лавренюк

Юліана Шевчук

Днями «Голос України» презентував друге, доповнене, видання літопису новітньої історії України 1991—2007 років «Еволюція влади». Її автори — журналісти газети Анатолій Горлов, Володимир Королюк, Сергій Лавренюк, Юліана Шевчук. А перші рецензенти — ви, шановні читачі. Адже на наших шпальтах періодично з'являлися публікації під однойменною рубрикою, які відстежували становлення молодої держави та її інститутів. Вони мали шалену популярність. У листах читачі дякували за ці матеріали, розповідали, що вирізки зберігають, і вони часто стають у пригоді. Деякі вчителі, приміром, використовують «Еволюцію влади» як посібник із новітньої історії.

СТОР.3

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Туберкульоз: лікувати примусово

За відсутності лікування хворий з активною формою туберкульозу може щорічно заражати в середньому від 10 до 15 людей. Щогодини в Україні від цієї недуги помирає одна людина, а заражаються четверо. Тільки за офіційним даними, на диспансерному обліку — майже 600 тисяч українських громадян. Це другий показник в Європі після Росії. Тому ухвалено рішення, що в туберкульозних диспансерах України буде створено закриті відділення з примусового лікування хворих на туберкульоз, заявив на прес-конференції міністр охорони здоров'я Василь Князевич.

СТОР.6

На шахті, де працювали 220 гірників, виникла пожежа

На шахті імені 50-річчя СРСР ВАТ «Краснодонвугілля» на горизонті 717 метрів виникла аварійна ситуація. Після підривних робіт у вибої загорілось уже видобуте вугілля, спричинивши пожежу. На той момент під землею перебували 220 гірників. Усіх їх терміново вивели на поверхню, ніхто не постраждав. Пожежу швидко ліквідували, тож тривалого простою виробництва не було.

З'ясувавши обставини та причини аварії, фахівці дійшли висновку, що надзвичайну ситуацію спричинило порушення правил промислової безпеки під час буропідривних робіт. До адміністративної відповідальності притягнуто чотири посадові особи, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

Китайське суховантажне судно мало пропустити українське?

Зіткнення українського судна «Нафтогаз-67» і китайського суховантажного судна неподалік Гонконгу сталося з вини китайського екіпажа. Про це заявив президент компанії—власника судна «Чорноморнафтогаз» Анатолій Присяжнюк, передають «Новини Криму». «Нафтогаз-67» одержав дозвіл на прохід, а китайське суховантажне судно мало пропустити його, але воно цього не зробило», — сказав Присяжнюк.

Морська адміністрація Гонконгу, що проводить розслідування причин і обставин катастрофи, сприятиме залученню українських фахівців до розслідування. Про це **повідомили в прес-службі Міністерства транспорту і зв'язку України.** Українська делегація вирушила на місце аварії і з 26 березня візьме безпосередню участь у розслідуванні аварії й пошуку членів екіпажа «Нафтогаз-67». Напередодні водолази вчергове намагалися зламати ілюмінатори затонулого корабля. За словами глави морського департаменту Китаю, їх роботу ускладнює потужна течія, сильна циркуляція води навколо судна й низька видимість, що не перевищує одного метра.

ФОТОФАКТ

У столичному сквері, названому на честь Героя України В'ячеслава Чорновола, вшанували пам'ять цієї визначної людини.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ВІТАННЯ

Особовому складу внутрішніх військ МВС України

Шановні друзі!

Щиро вітаю з 16-ю річницею внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України.

Сьогодні ми величаємо тих, хто обрав своєю професією справу зміцнення законності й правопорядку в державі, захист життя, здоров'я, прав та свобод громадян від злочинних посягань, хто віддано стоїть на сторожі миру та злагоди у суспільстві, мужньо виконуючи свій конституційний обов'язок.

Ми по праву пишаємося тим, що благородну місію надання необхідної військової допомоги гідно виконували і виконують славні сини і доньки українського народу в різних куточках світу. Вони не тільки військовою вправністю й мужністю, але й ціною свого життя, беручи участь у миротворчих операціях, самовіддано рятують життя жінок і дітей.

Упевнений, що нинішнє покоління воїнів-правоохоронців гідно продовжуватиме кращі традиції внутрішніх військ і надалі буде важливою стабілізаційною силою, потужним фактором, який забезпечуватиме надійну охорону правопорядку в державі.

Міцного здоров'я вам, щастя і достатку, наснаги і нових здобутків у ратній праці на користь українського народу.

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК.

Регіонали готові запропонувати свого кандидата

Фракція Партії регіонів готова висунути свою кандидатуру на посаду Першого заступника Голови Верховної Ради. Про це під час прес-конференції повідомила народний депутат від цієї фракції, голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації **Ганна ГЕРМАН**. Вона висловила думку, що питання обрання Першого заступника Голови Верховної Ради буде вирішено найближчим часом. Щоправда, поки що фракція Партії регіонів не визначилася з кандидатурою на цю посаду. Так само регіонали поки що не визначилися з кандидатурою на посаду міського голови Києва. За словами Г. Герман, імовірна кандидатура на засіданні політради партії ще не обговорювалась. Водночас вона висловила застереження, що дострокові вибори у Києві можуть призвести до дострокових виборів міських голів по всій країні. Зокрема, Г. Герман зазначила, що під час нещодавньої зустрічі лідера Партії регіонів Віктора Януковича з міськими головами останні висловлювали стурбованість ситуацією у Києві та припускали, що дострокові вибори у Києві можуть стати початком дострокових виборів по всій країні. Крім того, народний депутат наголосила, що Партія регіонів виступає за виведення з Косово підрозділу українських миротворців, які постраждали в інциденті 17 березня в Митровиці. З огляду на останні події регіонали наполягатимуть на поверненні статусу учасника бойових дій українським миротворцям.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Зрушити реформування з мертвої точки

Учора Президент Віктор Ющенко та Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк здійснили робочу поїздку до АР Крим, де взяли участь у засіданні Національної ради з питань взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування.

Глава держави наголосив на необхідності розробки плану реформування органів місцевого самоврядування, **повідомляє прес-служба Президента**. «У рамках роботи Національної ради з питань взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування повинен з'явитися план реформування органів місцевого самоврядування», — сказав він. Президент підкреслив, що реформа органів місцевого самоврядування назріла давно.

«Україна давно потребує ефективного, постійного діалогу між різними гілками влади. При розумінні політичних сил, при співпраці з українським парламентом, урядом, обласними адміністраціями органи місцевого самоврядування знайдуть коло партнерів, яке дасть змогу зрушити питання реформування органів місцевого самоврядування з мертвої точки», — наголосив В. Ющенко.

Звертаючись до представників органів місцевого самоврядування, глава держави закликав їх бути провідною силою в цьому питанні, оскільки вони найбільш у ньому зацікавлені. За його словами, вже з 2009 року слід втілювати у життя ті зміни, особливо на законодавчому рівні, «яких потребує час». Ще однією нагальною проблемою В. Ющенко назвав реформування міжбюджетних відносин. Без цього, за його словами, неможливо впорядкувати процес управління державними коштами. Він підкреслив, що дотепер у сфері управління та розпорядження державними коштами існує «великий хаос».

Президент у своєму виступі також заявив про необхідність провести реформу органів місцевого самоврядування до прийняття нової редакції Конституції, щоб вона знайшла відображення в Основному Законі.

«Це питання зачіпає не лише правову площину, як таку, а особливо конституційний процес. Це нас змушує підійти до наступного базового питання, на яке має дати відповідь Національна рада з питань взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування: яке бачення конституційного аспекту основ політики реформування органів місцевого самоврядування, на що повинна зреагувати національна Конституція в контексті нової редакції, що стосується місця, статусу, засад роботи органів місцевого самоврядування», — сказав Президент.

На знімку: Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, Президент Віктор Ющенко та секретар РНБО Раїса Богатирьова.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Глава парламенту наголосив на необхідності економічних та соціальних реформ

Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк провів зустріч з віце-президентом Світового банку по регіону Європи та Середньої Азії Шігео Катцу. Під час зустрічі сторони обговорили загальну ситуацію, що склалася на світових фінансових ринках, а також обмінялися думками про фінансово-економічне становище України, зокрема, в контексті уникнення відповідних ризиків для нашої держави.

Віце-президент Світового банку висловив думку про доцільність проведення найближчим часом, враховуючи кризові процеси у світовій економіці, спеціального засідання для країн Європи та Середньої Азії. Стосовно України Ш. Катцу звернув увагу на необхідність розробки довгострокової політики, спрямованої на попередження зростання інфляції та дефіциту поточного балансу, на оптимізацію видатків державного бюджету та поліпшення політики державного інвестування.

Під час зустрічі також було обговорено питання необхідності ухвалення низки важливих законодавчих актів, які регулюють відносини у фінансовій, економічній, соціальній та земельній сферах. Зокрема, директор Світового банку по Україні, Білорусі та Молдові Пол Бермінгхем висловився за прискорення модернізації українського законодавства про банківську сферу. Одним із чинників, які позитивно впливають на фінансово-економічну ситуацію, він назвав досягнення консенсусу в українському політикумі щодо проведення відповідних реформ.

У свою чергу, Голова Верховної Ради А. Яценюк наголосив на необхідності прискорення проведення системних прозорих економічних та соціальних реформ. За його словами, це є першочерговим завданням для Кабінету Міністрів, коаліції та опозиції.

Прес-служба Верховної Ради України.

Захистити права засуджених

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує парламенту прийняти за основу і в цілому проект закону про внесення змін до Кримінально-процесуального та Кримінально-виконавчого кодексів України (щодо забезпечення захисту прав засуджених осіб в установах виконання покарань).

Автор законопроекту (реєстр. № 2151) народний депутат В. Швець зазначає, що «документ підготовлено з урахуванням стану справ, що склався у сфері виконання покарань, та з метою більш ефективного забезпечення захисту прав засуджених осіб в установах виконання покарань, гуманізації кримінальних покарань і умов їх відбування, що сприятиме створенню позитивного іміджу України за її межами». Законопроектом, за його словами, зокрема, пропонується «встановити максимальні терміни утримання підсудного під вартою як запобіжний захід; змінити складову мети Кримінально-виконавчого кодексу, а саме: здійснення кари і створення умов для виправлення, а також запобігання вчиненню нових злочинів (чинним кодексом передбачено лише виправлення та ресоціалізацію засудженого)». Зміни також передбачають заборону стосовно дискримінації засуджених за ознаками раси, кольору шкіри, статі, мови, релігійних, політичних та інших переконань, національного або соціального походження, майнового стану, сімейного становища або за іншою ознакою. Проектом пропонується розширити повноваження щодо громадського контролю. Так, без спецдозволу допускаються на територію установ виконання покарань члени Європейського Комітету із запобігання катувань чи нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання та глави і члени спостережних комісій. Крім того, таке право будуть мати міністр юстиції України, а також за його дорученням посадові особи Міністерства юстиції, його територіальних підрозділів. Документом пропонується скасувати утримання жінок у дільницях посиленого контролю; передбачити, що засуджені можуть отримувати правову допомогу також і від близьких родичів; привести розмір мінімальної жилої площі на засудженого у відповідність до європейських стандартів, а саме: 4 кв. м проти діючого — 3 кв. м; збільшити кількість телефонних розмов (замість однієї розмови на місяць встановити розмови без обмежень). Законопроект передбачає виключення вимоги щодо обов'язковості праці засудженого; надання дозволу на отримання посилок без обмежень, а засудженим, що перебувають у колоніях з мінімальним рівнем безпеки, — на отримання кореспонденції без її перегляду; пом'якшення умов відбування покарання неповнолітніми; зміну умов утримання для засуджених до довічного позбавлення волі, а також щодо звільнення від відбування покарання.

***

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці рекомендує Верховній Раді прийняти за основу законопроект про внесення змін до Закону «Про оплату праці» та до розділу другого Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (стосовно оплати праці працівників установ, що фінансуються з бюджету).

Законопроектом (реєстр. № 2128), внесеним народними депутатами В. Харою, М. Папієвим, Я. Сухим, пропонується поновити редакцію статті 13 Закону «Про оплату праці», що діяла до січня 2008 року, згідно з якою оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, має здійснюватися на підставі законодавчих та інших нормативних актів України, генеральної, галузевих, регіональних угод, колективних договорів у межах бюджетних асигнувань та інших позабюджетних доходів, а не актів Кабінету Міністрів, як передбачено на 2008 рік. Водночас передбачається скасувати відповідну норму у статті 66 розділу другого Закону «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України».

***

Комітет Верховної Ради з питань економічної політики рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону «Про внесення змін до деяких законів України» (щодо вдосконалення процедур банкрутства та особливостей ліцензування діяльності арбітражних керуючих).

Урядовим законопроектом (реєстр. № 2148) пропонується внести зміни до законів «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» і «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», які спрямовані на подальше вдосконалення процедур банкрутства та ліцензування діяльності арбітражних керуючих. З метою вдосконалення процедур банкрутства, підвищення ролі держави під час провадження у справах про банкрутство державних підприємств та підприємств, у статутному фонді яких частка державної власності перевищує 25 відсотків, проектом, наголошувалося на засіданні комітету, зокрема, передбачається «вдосконалення механізмів ліцензування та підвищення відповідальності арбітражних керуючих, здійснення контролю за їх діяльністю» тощо. В законопроекті регламентовано положення, спрямовані на посилення контролю з боку державного органу з питань банкрутства за виконанням арбітражними керуючими повноважень розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів під час провадження у справах про банкрутство підприємств-боржників. Передбачено, зокрема, що контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) здійснює державний орган з питань банкрутства шляхом проведення планових та позапланових перевірок додержання ними вимог законодавства, що регулює діяльність арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів). Застосування норм проекту, вважають народні депутати, має «забезпечити вжиття своєчасних і більш ефективних заходів з відновлення платоспроможності державних підприємств та підприємств, у статутному фонді яких частка державної власності перевищує 25 відсотків».

Інформаційне управління Верховної Ради.

Комітет Верховної Ради України з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва провів комітетські слухання на тему: «Шляхи законодавчого врегулювання питань щодо організації та проведення азартних ігор в Україні».

На знімку: перший заступник голови комітету Микола Кравченко, голова Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталія Королевська, заступник голови комітету Петро Кузьменко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Як розвивалася влада. Журналістський погляд на новітню історію

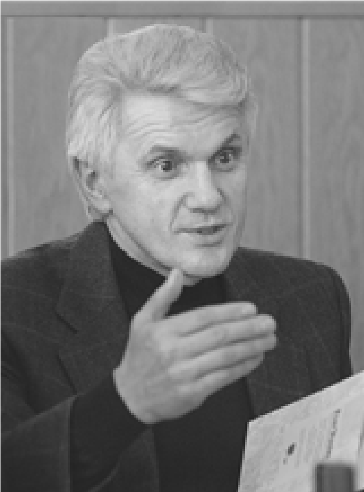
ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Так виникла ідея зібрати статті в єдину збірку. Вона складається з трьох розділів, у яких ідеться про те, як розвивалася законодавча, виконавча і судова гілки влади. Однак ці частини не відірвані одна від одної, бо й самі інститути тісно між собою переплетені, а багато дійових осіб є учасниками подій у парламенті, уряді й суді. Перше видання охоплювало лише десятилітній період новітньої історії і в нього ввійшли не всі публікації. Зокрема, не повним обсягом було представлено виконавчу гілку влади. Тож була потреба книгу перевидати. Презентований варіант, окрім того що поглибив матеріал фактами, документами та фотографіями, розширив і його часові рамки.

Книга в жодному разі не наукова праця, наголосив під час презентації її співавтор, головний редактор «Голосу України» Анатолій Горлов. Передусім — це журналістська робота. Чи не найголовніша чеснота видання — об'єктивна подача матеріалу та відсутність викривлення історичних фактів. Адже публікації виходили в реальному часі, і практично всі дійові особи описаних подій могли заперечувати чи оскаржувати інформацію, якби вона була неправдивою.

Щоправда, автори зізнаються, що їхня робота базувалася не лише на газеті «Голос України». Черпали інформацію з усіх доступних джерел, працювали в архівах, брали коментарі владних чільників.

Як запевняє завідувач відділу з парламентських питань Володимир Королюк, перечитуючи рядки, написані власноруч років п'ять тому, нині він знаходить для себе новий кут зору на ті чи інші події. З цим твердженням погоджуються всі співавтори. Однак кожному при підготовці публікацій доводилося долати особливі перепони. Приміром, оглядач парламентського відділу Юліана Шевчук, яка готувала розділ, присвячений судовій гілці влади, нарікала, що судова реформа, оголошена мало не одночасно із прийняттям декларації про державний суверенітет в 1990 році, триває й донині. А робити висновки з приводу того, що ще не завершено, досить складно. Інший оглядач цього відділу, Сергій Лавренюк, запевнив, що й сам часто користується першим виданням «Еволюції влади» як довідником. Адже багато подій, учасником яких навіть був сам, забуваються. Журналіст переконаний: було б непогано, якби навіть головні дійові особи книги (а це колишні та нинішні президенти, голови Верховної Ради, прем'єр-міністри) час від часу перегортали сторінки цього видання і бачили, як їхні думки чи то стосовно конституційного устрою в державі, чи розподілу повноважень змінювалися, іноді навіть до діаметрально протилежних.

Голова Верховної Ради четвертого скликання Володимир Литвин **(на знімку)** запевнив, що публікації «Еволюції влади» відстежував ретельно. В його архіві навіть зберігається добірка вирізок, які тепер, на думку політика, можна буде сміливо замінити на книгу. Він також сказав, що, перечитуючи газетний варіант, неодноразово критикував себе, що вчинив або сказав саме так. А траплялося, що інформація про вчинки, про які тепер хотів би, щоб люди знали, на той час не розголошувалася. Нині доводиться шкодувати.

В. Литвин назвав книгу необхідною для тих, «хто вивчає постновітню нашу добу, яку можна охарактеризувати як постінформаційне суспільство». Нині для людини проблема засвоїти і втримати величезний масив інформації, наголосив політик. Ті 15 років, які описані в книзі, на його думку, — це ціла історична епоха. Однак політик висловив сумнів щодо визначення «еволюція влади». Для себе він назвав видання «Мімікрія влади очима журналістів». Сучасну історію України, переконаний В. Литвин, недостатньо просто накопичити й переписати, її треба осмислити і переосмислити. Зараз відбувається напрацювання нової концепції історії, і не тільки вітчизняної, а й світової історії, бо багато явищ, які ми сприймали хрестоматійно, сьогодні оцінюються з інших позицій. Тому історичний цикл, осмислений через призму діяльності гілок влади, є надзвичайно позитивним явищем, вважає В. Литвин. Він запевнює, що нині в нас події стають історією навіть не встигнувши відбутися, тож книга дасть дослідникам гарний фактологічний матеріал.

Політик переконаний, що зазначені публікації несуть на собі відбиток політичних симпатій авторів. Водночас він відзначив, що журналісти намагалися дати точну фотографію подій, не демонструючи своїх політичних уподобань, але це не завжди їм вдавалося. В. Литвин пов'язує такий факт із тим, що події останніх років, описані у книзі, належно зможуть оцінити лише через століття, адже йдеться про розпад великої імперії під назвою Радянський Союз.

Виданню, на думку Володимира Литвина, додає актуальності й такий факт: останнім часом практично не відкладаються матеріали в архівах. Це пов'язано з діючим нині «принципом команди», яка не залишає після себе жодних свідчень чи матеріалів, які б давали підстави для аналізу — на основі чого приймалися ті чи інші рішення. Зберігаються здебільшого лише «вхідні» та «вихідні» документи, тоді коли для дослідників величезне значення можуть мати навіть незначні помітки людей, які визначають долю країни. Тепер новопризначені чиновники заходять у кабінети з чистими шафами. Через це втрачається величезний масив інформації.

Володимир Литвин стверджує, що нині тема новітньої історії особливо популярна серед аспірантів, але в їхніх роботах часто простежується та чи інша політична симпатія. Політик пов'язує це з тим, що часто-густо журналісти мали змогу отримати дуже однобоку інформацію (особливо в тій частині, де йдеться про закриті переговори). На думку В. Литвина, видання «Голосом України» літопис новітньої історії буде затребуваний насамперед у системі вищої школи. Також, на його думку, знайдуть у ньому багато цікавого і політики. Він подякував журналістам за непросту роботу, яку потрібно «шанувати й цінувати».

Голова Національної спілки журналістів Ігор Лубченко **(на знімку)** спрогнозував, що не за горами час, коли політики пересмикуватимуть постновітню історію, так, як нині це робиться з новітньою. Саме тоді книга «Еволюція влади» знадобиться особливо, бо зібрані там факти максимально неупереджені та об'єктивні. Однак у фахівця знайшлися і зауваження до видання. Приміром, він вважає, що необхідно було б додати в книзі коментарі головних дійових осіб, надати їм слово, щоб вони пояснили, чому вчинили за певних обставин саме так. Водночас, на переконання Ігоря Лубченка, якщо невідомо, чи читатимуть книгу депутати, то студенти відповідних факультетів це зробити зобов'язані.

Хто б із присутніх на презентації не виступав, усі сходилися на думці, що зупинятися на досягнутому авторам видання не варто. Особливо в контексті того, що еволюція влади ще триває. У відповідь Анатолій Горлов повідомив, що «Голос України» має намір видати ще дві книги. Одна об'єднає рубрики «Архітектори незалежності» (все, що відбувалося поза трьома владними гілками) та «Історія очима творців» (бесіди з головами Верховної Ради). Друга — згрупує всі парламентські хроніки, які виходили на сторінках видання (від першого дня і до останнього на момент виходу книги). Звісно, це не дасть можливості повністю відтворити історію України за останні роки, але хоча б якусь її частку донести до читача вдасться.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зареєстровані нові депутати Київради

У понеділок Центральна виборча комісія нарешті зареєструвала 14 депутатів Київської міськради від БЮТ замість депутатів, повноваження яких було припинено через перехід до інших фракцій. Новими депутатами Київради від БЮТ стали: С. Щерба, В. Мусієнко, І. Дудник, Я. Блонська, В. Кобелєв, В. Бродовський, О. Ткаченко, Г. Магнар, В. Товстий, Ф. Савровський, С. Разводовський, В. Гльоза, Г. Волга та Г. Костинський. За це рішення проголосувало 9 із 13 присутніх членів ЦВК, утримались Андрій Магера, Тетяна Лукаш, Михайло Охендовський і Тамара Астахова.

Водночас один із тих, хто утримався, заступник голови ЦВК А. Магера, не виключає, що після ухвалення Конституційним Судом рішення стосовно закону про імперативний мандат статус депутатів Київради може бути повернуто екс-депутатам А. Андрюшкіну, А. Артеменку, В. Бабаку, М. Бойчуку, М. Бродському, О. Данилову, О. Драпію, О. Євлаху, С. Зоріній, А. Іванову, О. Кривопішину, Л. Крючкову, В. Манжурі, О. Притиці та О. Свербиусу, повноваження яких були достроково припинені міжпартійним з'їздом БЮТ.

Прогнозовано критично рішення ЦВК оцінив секретар Київради Олесь Довгий, назвавши його «суто політичним». Крім того він заявив, що «ЦВК підхопила естафету сумнівних політичних рішень від Верховної Ради».

Натомість Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко так само прогнозовано привітала «законне і справедливе рішення ЦВК стосовно позбавлення депутатських мандатів корумпованої частини Київради». «Я задоволена тим, що в ЦВК вистачило політичної волі ухвалити правильне рішення. Вважаю, що сьогоднішній день можна вважати днем народження політичної відповідальності політиків. Сподіваюсь, що оновлена Київська міськрада нарешті буде виступати справжнім захисником інтересів киян і покінчить з політикою тотальної муніципальної корупції в столиці», — наголосила Ю. Тимошенко.

Сергій ІВАНІВ.

У Харкові почалося слухання справи «міськрада проти СБУ»

У Київському районному суді Харкова почався розгляд, по суті, найвідомішого на сьогодні в місті судового позову «Харківська міськрада проти СБУ». У тісному залі судового засідання, як то кажуть, — яблуку нема де впасти. Журналісти спостерігають за процесом навіть з тісного коридорчика, що був колись проходом до спальні дитсадка, а тепер — зали суду. Міліція лояльно поводиться стосовно ЗМІ. Суд уже вислухав заявників — представників Харківської міськради. Після перерви виступлять відповідачі — співробітники УСБУ в Харківській області.

Суддя В. Попрас зачитав чотири томи справи по скарзі представників Харківської міськради на постанову УСБУ про порушення кримінальної справи стосовно міськради за ст.191 ч.5 («Розтрата бюджетних коштів посадовими особами»). Представник керівництва міськради в суді А. Дроздов заявив: у справі відсутні достовірні дані, що вказують на скоєння злочину посадовими особами міськради. На його думку, слідчі СБУ не провели дослідчу перевірку, і кримінальну справу порушено передчасно. Начальник департаменту міськради з юридичних питань Володимир Коваленко заявив, що для порушення кримінальної справи в СБУ не було законних підстав. Акт КРУ, на підставі якого порушено кримінальну справу, складено з порушеннями. Висновки, зроблені в ньому, не давали приводу для таких категоричних дій, що застосувала СБУ. Мало того, всі так звані муніципальні надбавки, навколо яких зчинився такий серйозний скандал, у колишні роки не опротестовувалися прокурором і не скасовувалися судом. Після перерви, як уже було сказано, в суді мають виступити представники УСБУ і прокуратури. Про розвиток подій — у наступних номерах.

Микола КОСИЙ.

Проект Податкового кодексу готовий

У документі передбачена податкова амністія для підприємців, податок на нерухомість для заможних громадян та зменшення ПДВ

Протягом найближчого місяця парламент може підтримати у першому читанні новий Податковий кодекс. Про це повідомили автори документа, народні депутати від фракції «НУ—НС» Ксенія Ляпіна і Микола Катеринчук. «І для цього ми докладемо всіх зусиль», — заявила К. Ляпіна.

Водночас вона нагадала, що у коаліційній угоді йшлося про прийняття нового кодексу. У свою чергу Микола Катеринчук зазначив, що в коаліції різні підходи до цього документа, однак висловив надію, що БЮТ дотримає слова про зниження податку на додану вартість.

Новим проектом пропонується реформувати систему адміністрування податків, провести податкову амністію і ліквідувати чинну систему стягнення податку на додану вартість.

До того ж проект Податкового кодексу значно спрощує систему звітності, зменшує податок на додану вартість з 20 до 15 відсотків, передбачає звільнення від оподаткування інвестицій.

К. Ляпіна і М. Катеринчук пропонують ввести податок на нерухомість (за площу будинку чи квартири, яка перевищує 200 кв. м) для юридичних і фізичних осіб, а кошти направляти в місцеві бюджети.

Вступ до СОТ змусить провести земельну реформу

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Якщо буде політична воля, то ринок землі можна запровадити з другої половини 2008 року. Про це заявив народний депутат Роман Ткач **(на знімку)** на зустрічі з сільськими головами Городенківського району, відповідаючи на запитання щодо впровадження земельної реформи та значення вступу України до СОТ для сільськогосподарської галузі.

Також на часі прийняття закону «Про земельний кадастр». За його словами, неузгодженим наразі залишається питання, хто має вести земельний кадастр (зведену інформацію про земельну ділянку) — Державне агентство земельних ресурсів чи Міністерство юстиції.

Водночас Роман Ткач наголосив, що утворення ринку землі — це тільки частина земельної реформи. «Земельна реформа в Україні триває вже довгих 18 років. Але настане час, коли ми будемо просто змушені провести земельну реформу. Вступ до СОТ, на мою думку, є тим «батогом», який змусить українських політиків закрити всі прогалини в законодавстві», — зазначив народний депутат.

Перспективним напрямом у сільськогосподарському виробництві, за словами Романа Ткача, є вирощування технічних культур для виробництва біопалива. «Згідно з науковими дослідженнями, Україна ввійшла до п'ятірки країн, які є перспективними для збільшення площ під технічні культури. Крім нашої держави, такими країнами також є Аргентина, Росія, Казахстан та Китай», — повідомив народний депутат.

Наприкінці зустрічі голова Городенківської районної ради Богдан Кобилянський та сільські голови подякували Романові Ткачу за допомогу у газифікації району.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Іван КИРИЛЕНКО: «Ми у владі,

У «Голосі України» відбулася «пряма лінія». На запитання наших читачів відповідав голова фракції БЮТ у Верховній Раді **Іван КИРИЛЕНКО.**

— Кудря Микола Михайлович, учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід другої групи, Київ. Допоможіть, будь ласка, вирішити квартирне питання.

Річ у тім, що у двокімнатній квартирі без балкона живемо ми з дружиною, нам по 77 років, син з невісткою, двоє дорослих онуків-студенток. З 1986 року дружина другою стояла на черзі на радіозаводі, квартиру гарантували на Харківському шосе, навіть є відповідні листи. Однак ми чекали, чекали, але коли будинок здавали в експлуатацію, нам відмовили. Ми зверталися і до міського суду, Верховного Суду, в Генпрокуратуру, до Президента, депутатів...

— Шановний Миколо Михайловичу! Найближчим часом чекаю на вас. Ми обов'язково зустрінемось і знайдемо можливість вирішити проблему.

— Добрий день, Іване Григоровичу! Це з Донецька Володимир Павлович, пенсіонер. У мене два запитання. Чи можливо створення коаліції БЮТ і Партії регіонів у цьому скликанні? Ви були віце-прем'єром і міністром аграрної політики, на мій погляд, ви найкращий міністр за роки незалежності, перевірені дбайливим ставленням до землі, орієнтацією на нові технології. Коли буде завершено сертифікацію продукції сільського господарства в Україні? Чого тут не вистачає — досвіду, законодавчих актів, приладів, стратегії відповідних служб чи політичної волі керівництва держави, маються на увазі всі гілки влади?

— В українській політиці дуже важко наперед щось прогнозувати. Це стосується і формування коаліції між БЮТ та Партією регіонів, тут одна відповідь: ми були біля витоків створення коаліції. Іншої у нас немає. Саме завдяки демократичній коаліції сформовано уряд, який дає змогу реалізувати нам те, що ми обіцяли людям. Ви це можете бачити по виплатах знецінених заощаджень Ощадбанку СРСР. Успішно також проводиться пенсійна реформа. Люди почали отримувати пенсії відповідно до стажу роботи, заробітної плати, яку вони отримували, і специфіки роботи, яку вони виконували.

Люди отримують гроші і не вірять, що ще вчора виплати були значно меншими. Пенсіонери запитують: щось трапилося? Можливо, щось наплутали у прізвищах? Ні! Немає жодних помилок. Врешті-решт держава почала платити за величезні трудові заслуги і стаж — шахтареві, металургу, будівельнику, механізатору... Три місяці, протягом яких діє влада, сформована демократичною коаліцією, показали: ми на правильному шляху. Із 15 мільйонів пенсіонерів 90 відсотків довгі роки отримували мінімальні пенсійні кошти. І тільки 10 відсотків — представники так званих «білих комірців» — отримували високу диференційовану пенсію. Про її розмір мені соромно говорити.

Ще раз зазначу: сьогодні ми отримали владу для того, щоб здійснити ті обіцянки, які ми давали під час передвиборчої кампанії. Одним з першочергових завдань коаліції у парламенті є скасування депутатських пільг, нескромних для народних обранців. Ми скасуємо пільги. Наступний закон, який прийматиме Верховна Рада, — закон про імперативний мандат. Його ухвалення — це передусім захист опозиції в українському парламенті. Частина громадян зробила вибір на користь Партії регіонів, інших політичних сил, які пройшли до Верховної Ради і не увійшли до парламентської коаліції. І ми повинні поважати вибір народу. Закон про імперативний мандат нікому не дозволить займатися політичним прикупом чи переманюванням. У нас є 228 народних депутатів, членів коаліції — так визначилися виборці. І ми повинні рахуватися з ними — сідати за стіл переговорів з політичними силами, які є в парламенті, спільно працювати і вирішувати державні питання. Ми будемо співпрацювати з опозицією. Ми будемо зважати на те, що виборці Партії регіонів до НАТО ставляться по-іншому, ніж наші, тому лише на референдумі ми вирішуватимемо, бути в НАТО чи ні.

Стосовно сертифікації сільськогосподарської продукції. Це для мене найболючіше питання, як для аграрія. Україна володіє 0,4 відсотка суші на планеті. Водночас на цій території — 27 відсотків кращих земель світу. Все на землі має свою вартість, з часом усе дешевшає, окрім одного — землі. Дорожчатиме тільки земля — і в прямому і в переносному розумінні цього слова. Завдяки цьому безцінному дару природи і Бога в Україні колосальне майбутнє. Я сподіваюся ще побачити той час, коли ми будемо жити набагато краще. Бо в нас є така земля і дуже працьовитий народ.

Звичайно, є проблеми. Зокрема, одна з них полягає у тому, що сьогодні є світова тенденція: відбувається різке зростання ціни на продовольство. Чому так? Однією з причин є те, що населення землі зростає, а земельні ресурси не збільшуються, а навпаки — зменшуються. Окрім того, збільшуються обсяги спрямування сільськогосподарської продукції у інші сфери. Наприклад, у США, Бразилії, країнах ЄС активно розвивається альтернативне використання сільськогосподарської сировини для виробництва біопалива (біогазу, біодизелю, біоетанолу тощо). Природні ресурси нафти та газу вичерпуються — вихід у тому, що вирощується на землі. При використанні біопалива в рази зменшуються шкідливі викиди в атмосферу.

Другим, не менш важливим чинником є те, що маємо справу з відновлюваним джерелом енергії: виростив, переробив, отримав. Третє. Вирішується болюча проблема енергетичної незалежності країни. І четверте: з'явився потужний імпульс для розвитку сільського господарства. Нарешті селянин відчує, що сільське господарство дає реальні гроші. Ось приклад. Кілька років тому в Україні толком не знали, що таке ріпак. А тепер у десять разів збільшилися площі його посіву. Показовим є те, що ціна в неврожайний рік на зерно є значно меншою, ніж на ріпак.

Чим небезпечні ці тенденції і що вони зумовлюють? Дедалі більше ми споживаємо харчів синтетичного походження, продуктів, які вирощені за прискореними технологіями — за рахунок біодобавок, біостимуляторів, генної інженерії — ці сумнівні досягнення намагаються представити, як велике благо, для цього запущена потужна рекламна машина. Можливо, я консерватор, але скажу відверто — я радив би дуже обережно ставитися до таких продуктів харчування! Розвинені країни світу вже давно схаменулися. У країнах ЄС продукти, які вирощують за допомогою органічного землеробства, без надмірного застосування хімії та генетично модифікованих організмів, коштують значно дорожче, ніж ті, про які я говорив попередньо. У споживача є вибір! Якщо гаманець дозволяє — будь ласка, споживайте екологічно чисті. Але в цьому випадку обов'язково має бути маркування продукції на базі тієї сертифікації, про яку ви запитували. Повинно чітко зазначатися, що ця продукція містить. Ми мусимо дбати про своїх дітей, про здоров'я підростаючого покоління.

Найближчим часом — і ми цього доб'ємося — буде запроваджено маркування продукції. Споживач чітко знатиме, що це за продукт: генетично чистий чи з використанням ГМО, вплив яких на організм людини ще не вивчено. Нам необхідно також мати значну кількість лабораторій для того, щоб будь-який споживач, у якого є сумніви щодо того чи іншого продукту, його походження, міг зайти до лабораторії і пересвідчитися — це "здоровий" продукт чи ні? Поки що в Україні таких лабораторій обмаль. З огляду на те, що ми увійшли до СОТ, нам потрібно чітко відстежувати, щоб в Україну не потрапляв синтезований «ширпотреб», отже, таких лабораторій буде більше. Ми повинні піклуватися про здоров'я нації. З тим багатством, яким володіємо, ми зобов'язані пропагувати здорове органічне землеробство. В Україні є господарства, які без застосування будь-яких хімікатів, без ГМО вирощують багаті врожаї, дають чудові показники у тваринництві. Саме їх продукцію слід використовувати у дитячому харчуванні. Повірте: у нас є спеціальні напрацьовані програми. Але ще багато речей треба законодавчо закріплювати, приймати відповідні акти. Вже зараз ви можете пересвідчитися, що ми активно працюємо над тим, щоб радикально змінити ставлення до здоров'я українського народу.

Днями парламент проголосував заборону пропаганди того, що завдає шкоди нашому молодому поколінню, — рекламами алкогольних і тютюнових виробів. Це необхідний для всіх нас закон, але, попри його актуальність, довелося подолати шалений спротив, який чинився протягом кількох років.

Вибачте за таку розлогу відповідь, але ви зачепили актуальне і наболіле питання.

— Бажаю вам успіху.

— До побачення.

— Добрий день, мене звати Ігор Олександрович Казакуца, я з Миколаївської області. Мої батьки займаються вирощуванням овочів, але я переживаю. Чи не позначиться наш вступ до СТО на дрібних виробниках?

— Можу чітко вас запевнити — розширюйте своє виробництво! На сьогодні 90 відсотків продукції овочівництва і 43 скотарства — виробляється в підсобних господарствах наших селян, які володіють 14 відсотками земельних угідь. Отож багато чого, що ми маємо на наших прилавках, особливо на ринкових точках, вирощено нашими селянами. Зі вступом до СОТ буде зменшено у 2,5 разу тарифи на імпорт — це безумовно стимулюватиме конкурентне середовище. Але наші люди вже розібралися в тому, що споживати потрібно вітчизняне, національне. Я часто буваю на наших базарах, особливо у пригородах, у тому числі й на тих, що розташовані на трасах. І дуже приємно, коли чуєш, як запитують: «Це наше, чи не наше?» Люди розуміють, що продукція, вирощена в нас, чистіша, безпечніша.

«Заморські» продукти — це не наша генетична пам'ять. Як я вже казав, світ на порозі серйозної продовольчої кризи. Особливо це стосується овочів і м'ясо-молочної продукції. Україна — одна з небагатьох держав у світі, що може робити чудові продукти харчування в надлишку. І ми вживатимемо всіх заходів, щоб наші люди розуміли: вирощене в нас — краще для споживання. Тому я не чекаю великого засилля в країну імпорту овочевої продукції. Немає підстав для серйозних побоювань, можете бути спокійними і розширювати свій овочевий бізнес.

— Пивоварчук Іван Миколайович з Івано-Франківщини. Я інвалід першої групи, чекаю на спецтранспорт. Я писав Юлії Володимирівні, в Міністерство соцзахисту, відповідають, що спецтранспорт буде через 15 років. Але мені вже 73.

— Дякую за ваш дзвінок. Напишіть листа про вашу проблему на моє ім'я. Наш уряд запланував виділення коштів для того, щоб інваліди, особливо першої групи, були забезпечені мінімально необхідним. У тому числі й інвалідним транспортом.

— Добрий день, Іван Іванович Пушкаш з Ужгорода телефонує.

— Добрий день. Ви часом не родич дуже знаменитого в 50-х роках футболіста Ференца Пушкаша? Прізвище відоме і шановане в Угорщині.

— Ні, не родич, але маю угорське коріння. Останнім часом було багато інформації про створення пропрезидентської партії «Гарт» на базі блоку «НУ—НС». Як, на вашу думку, створення такої партії може вплинути на парламентську більшість? Друге запитання. Минулого року на Закарпатті була програма захисту населення і територія була профінансована на 70 млн. грн. У держбюджеті на нинішній рік із передбачених цією програмою 240 млн. заплановано лише 80. Чи будуть внесені відповідні корективи при уточненні держбюджету?

— Перше запитання політичне, і мені не зовсім коректно відповідати за своїх колег по коаліції. У результаті політичної реформи, яка відбулася в 2004 році, на парламент було покладено більше відповідальності. Вибори пройшли за партійними списками. Створення нової політичної структури «Гарт» відбувається у таборі наших колег, але, на мій погляд, це відбудеться не за рахунок «Нашої України—Народної самооборони». Можливо, намагання створити нову політичну партію є результатом того, що парламент протягом майже двох місяців не діяв. Окрім того, країна стоїть на порозі президентських виборів. Тому я розумію Віктора Балогу, як керівника майбутнього виборчого штабу. Йому потрібно було створювати щось нове, на що можна опиратися. Так робилося протягом всіх президентських перегонів в Україні — подивіться історію.

Друге запитання. Виділення коштів на гірські райони у зв'язку з екологічними і техногенними проблемами, які там є. Я повинен вам повідомити, що Юлія Володимирівна вже проводила нараду з цього приводу. Прем'єр-міністр повністю усвідомлює цю проблему і робить усе, щоб її вирішити. У нас обов'язково будуть зміни до бюджету і ви зможете пересвідчитись, як це буде втілено в конкретні цифри. Я обов'язково передам їй ваше занепокоєння. Справді, ця проблема нагадує про себе дуже серйозними аргументами щовесни. Цих викликів було предостатньо для багатьох урядів, які намагалися, але так і не вирішили проблеми. Уряд Тимошенко бере це питання на особливий контроль.

— Вас турбує Роман із Сум. Подейкують, що стиль керівництва в БЮТі жорсткіший за відомий демократичний централізм і підкріплюється фінансовими подачками. Чи надовго це утримає членів блоку у вуздечці? Лідер БЮТу постійно лякає нас підвищенням добробуту. Насправді останні декілька місяців ми збідніли майже наполовину. Тож коли обіцянки стануть реальністю? Дякую.

— Я також дякую вам за не «солодке» запитання на «гарячій лінії». На предмет авторитарного стилю БЮТ і «фінансових подачок» можу сказати, що я був депутатом п'ятьох скликань. Мені доводилося працювати і в уряді, і інших виконавчих структурах. Більшу частину свого політичного життя довелося провести в опозиції. Був свідком і таких прикрих фактів, про які ви говорите. Але скажу вам відверто: жодного фінансового стимулювання депутатів фракції — бо ви саме так поставили питання — немає!

Стосовно вашого другого запитання про авторитарний стиль. Насамперед потрібно чітко розмежовувати авторитаризм і командну роботу. Хіба можна говорити про авторитарний стиль, коли Прем'єр-міністр на засіданні фракції гостро ставить питання перед депутатами і вимагає чіткого виконання обіцянок, які ми давали виборцям, ідучи на вибори? На всіх рівнях, у Верховній Раді і в органах місцевого самоврядування. Скажіть, хіба вимога виконувати свої обіцянки — це авторитаризм? Наведу приклад на ситуації, що склалася у Києві. 1 жовтня 2007 року, коли вся країна підраховувала результати дос-

Насамперед потрібно чітко розмежовувати авторитаризм і командну роботу

аби зробити життя людей кращим»

трокових виборів, коли всіх турбувало питання, хто переміг і як складеться подальша доля держави, саме цього дня збирається сесія Київради і в конвеєрному режимі роздає землю на суму кілька млрд. доларів США.

Коли в цьому беруть участь «перебіжчики» від БЮТ, які зрадили своїх виборців, хіба вимога позбавити їх депутатських мандатів — це авторитаризм? Це спотворило київську владу, вибір киян, життя європейської столиці. Ми згідно з законом позбавили їх депутатського мандата, поставили питання про дострокові вибори. Це не авторитаризм, а прагнення навести лад у Києві, де ми отримали найбільшу підтримку виборців. У вівторок було прийнято відповідне рішення в парламенті. Я це не називаю авторитарним стилем. Я називаю це твердою послідовною лінією. До прийняття рішення можуть бути різні думки, може бути обговорення різних позицій, може бути дискусія, може бути різне бачення — усе, що завгодно. Але після прийняття рішення плюралізм закінчується. Ті, хто залишився в меншості, підкоряються більшості. Краще демократичного централізму світ не придумав нічого за багато сотень років. Тому повірте мені, коли рішення чітко впроваджуються в життя, я знімаю капелюха. Авторитарно чи демократично, називайте це як хочете. Що важливо ще відзначити: рішення приймається командою, і від моменту його прийняття до реалізації минає дуже мало часу. Пообіцяли, зробили — це благо для мешканців країни. І так повинно бути.

Ви правильно порушили питання, що зростають ціни, які «з'їдають» надбавки до зарплат, пенсій, інших соціальних виплат. Ми це питання намагаємося вирішити й вирішуємо. Я щойно відповідав: у світі відбувається суттєве наростання дефіциту продовольства. Ми на порозі глобальної світової продовольчої кризи, не української — світової! Ми зінтегровані у світове суспільство, нікуди від цього не подінешся. Маємо на селі вільного товаровиробника, йому не можемо заборонити робити те, що він вважає за потрібне. Але нам потрібно думати, як його підтримати, щоб він мав можливість ефективно займатися сільським господарством. Ми розуміємо, що сьогодні українська олія на світових ринках коштує в кілька разів дорожче, ніж на внутрішньому ринку. І ми не можемо стримати виробника, який хоче експортувати. Отже, питання зростання вартості продуктів харчування — це неминуча тенденція. Відповідь одна: необхідно нарощувати виробництво — Україна має колосальні потенційні можливості. Нам також потрібно обов'язково — на випередження дати людям відповідні компенсаторні фінансові запобіжники, програми соціального захисту. І ми їх даємо: виплачуємо знецінені заощадження, розпочали пенсійну реформу.

Хочу зазначити: світові, й наші також, тенденції подорожчання розпочалися з середини минулого року. Тому зростання цін — на жаль, закономірне явище. Зараз спекулюють на зростанні інфляції кожного місяця майже на 2,5 відсотка. Але це показник, який за день, за місяць не виправиш, нам його передали в спадок ще з минулого року. Слід враховувати, що ми пережили неврожайний рік. І його наслідки позначатимуться до нового врожаю. Зерно, соняшник, які лежать у сховищах, не дешевіють. Тому ми говоримо правду, вона не солодка: приборкати інфляцію одномоментними заходами, миттєвим розчерком пера не вдасться.

— Добрий день, Іване Григоровичу. Це ваш колега Анатолій Федорович Моцпан, народний депутат другого скликання. Я абсолютно підтримую вашу ідею імперативного мандата, як і багато інших. У мене теж багато ідей, хочу поділитися.

— Обов'язково зустрінемося. Ще раз повторюю: законом про імперативний мандат ми захищаємо опозицію, відбиваємо охоту займатися політичною корупцією. Завдяки довірі народу ми отримали 228 депутатів, не більше! І ми повинні виконувати їх волю, рахуючись з тим, що в опозиції 222 голоси. І за ними також виборці! Політичної корупції ми вже наїлися — досить! Для нас це принципове питання!

— Олексій Васильович Борисенко турбує із Сумської області. Борюся з місцевої владою. Є дитячий садочок «Барвінок». Сільська рада незаконно піднімає ціни. За законом ми маємо платити 30 відсотків, а батьки просто утримують садочок. Садочок на балансі сільської ради.

— Ці проблеми називаються проблемами бюджетної сфери та міжбюджетних відносин. Сумська область у нас дотаційна. Це означає, що всі бюджетні організації отримують в тій чи іншій мірі субвенцію. Тобто із центрального бюджету отримують фінансову підтримку. Місцева влада, у відомстві якої перебуває об'єкт, розподіляє такі субвенції. Якщо ви звернулися з листом до Юлії Володимирівни, повірте — відповідь буде. Я переконаний, під час перегляду бюджету на 2008 рік у квітні — буде збільшено підтримку дотаційних регіонів. Кошти для цього є. Ми маємо за перші два місяці значне перевиконання бюджету, в тому числі за рахунок боротьби з контрабандою. Якщо ви пам'ятаєте, у 2005 році в уряді Тимошенко успішно працювала програма: «Контрабанда, стоп!». За два місяці роботи нового уряду (січень, лютий) надходження в бюджет від роботи митниць зросли удвічі. При цьому торговельні операції через кордон збільшилися на 24 відсотка. Можете собі уявити, який був рівень контрабанди і які фінансові потоки не попадали до бюджету країни. Уряд Тимошенко тільки почав наводити порядок у цій сфері, тому кошти будуть. Друге джерело надходжень до бюджету — це земля в містах, яка може бути виставлена на продаж. За висновками міжнародних інституцій, вартість таких земельних ділянок становить близько 340 млрд. доларів США. Скільки аукціонів проведено в країні? Скільки надійшло коштів до місцевих бюджетів? Обмаль! І тут доведеться наводити порядок. Якщо органи місцевого самоврядування на місцях проводитимуть такі аукціони, то гроші будуть і на дитячі садки, й на потреби комунального господарства. І тоді не буде потреб піднімати тарифи для народу втричі.

— Ми вболіваємо і бажаємо, щоб усе у вас було до ладу. Мене звати Людмила. Я працюю в Дніпродзержинському комерційному технікумі. В нас директор — людина, яка має судимість за хабар і не має права працювати. Людина аморальна, непорядна. У нас на руках судове рішення. Ми в міністерство направляли листи, реакції немає, а жінка вийшла за межі всього.

— Я розберуся в цій ситуації. Комерційний технікум у Дніпродзержинську продовжує, як ви кажете, очолювати жінка, яка має судимість. Я обіцяю вам, тільки-но завершиться спілкування на «гарячій лінії», обов'язково порушу це питання у Міністерстві освіти.

— Добрий день, Іване Григоровичу! Це Леонід Якович Ященко з Волині. Проблема така. Я, як інвалід другої групи, отримую таку пенсію, що якби я не був інвалідом взагалі — було б однаково.

— Шановний Леоніде Яковичу! Був би вам вдячний, якби ви написали про свою проблему: яка у вас пенсія, куди ви звертались. Я погоджуюсь: не повинно бути так, щоб інвалід отримував такі ж кошти, як і інші категорії громадян. Ми обов'язково розберемося і вирішимо ваше питання.

— І чому не виконується рішення КС про 30 відсотків надбавки дітям війни?

— У бюджеті на 2008 рік заплановані кошти дітям війни. Під час перегляду бюджету в квітні цього року ми обов'язково врахуємо всі інші рішення КС, які були прийняті за нашим поданням, коли в 2006 році законом про бюджет були зупинені кілька десятків законів, це сильно ущемило права наших громадян, в тому числі й дітей війни. Ми виправили ситуацію, справедливість поновлено.

— Добрий день, сільський голова Рівні (Івано-Франківська область) Ковальчук Ярослав Михайлович. Пане Кириленко, ми вже 7 років ведемо газифікацію села, люди також здавали гроші — близько 400 тисяч. Залишилося 200 тисяч, щоб завершити справу. Документація вся є. Але не було розподілення коштів ні районних, ні обласних.

— Негайно підготуйте листа до нашої політичної сили. Перед переглядом бюджету я докладу максимум зусиль, щоб субвенції на Івано-Франківщину у необхідному розмірі були виділені. Крім того, я звернуся до місцевої адміністрації, щоб вирішити вашу проблему.

— Дерев'янко Володимир Якович, інвалід війни. Якщо у вас є можливість прийняти мене особисто. Хочу попросити допомоги. Я киянин.

— 255-21-52 — телефон моєї приймальної, телефонуйте, і ми зустрінемося.

— Марія Семенівна, пенсіонерка, с. Вільне Новомосковського району. Ми чекаємо, коли вирішиться земельне питання. 500 грн. пенсія та більше нічого. Дідусь — інвалід з дитинства. І одинадцять років у черзі на машину...

— Який у вас пай, і що за нього отримали?

— 1,5 га пай. Отримали 345 кг зерна, 85 — соняшника.

— Маріє Семенівно, найближчим часом це питання Верховна Рада розглядатиме.

— Ми вашої сесії, як Бога ждемо. А як з транспортом? Кажуть: «Ви не дочекаєтеся!». Хіба так можна. Мені як в голову вдарило.

— У вас від Новомосковщини є хороші депутати обласної ради. Зверніться до цих людей. Вони обов'язково вам допоможуть.

На одному із засідань Верховної Ради буде спеціально виділено день для розгляду земельних питань. Уряд уже підготував і подав відповідні законопроекти щодо врегулювання земельних проблем. Питання складне, але вирішувати його вже давно пора.

Ми повинні дати людям вибір. Що таке власність на землю? Володію, розпоряджаюся. А у нас — володію, користуюся, але не розпоряджаюся. Коли у вас є державний акт на руках, за великим рахунком мораторії нічого не варті.

Я лише проти зміни цільового призначення використання сільськогосподарських земель. Там, де вирощувався хліб, має вирощуватися хліб. Там не має бути поля для гольфа чи іподрому.

— Це вас турбують з Київщини, Ольга Тарасівна. Я чула в одній із передач, що у Верховній Раді розробляється документ, за яким вчителя буде віднесено до категорії держслужбовця. Скажіть, будь ласка, наскільки швидко це можливо і чи не передбачено в бюджеті на це кошти для пенсійного забезпечення. А то виходить парадокс: директор школи, котрий має стаж 27 років педагогічної роботи, з яких 20 — директором школи, отримує пенсію 520 гривень. А сторож, котрий трохи більше пропрацював, має значно більшу пенсію.

— Проблеми освіти і охорони здоров'я ставлю поруч. Що таке бюджетні кошти для людей? Вони для тих, хто ще не може, і хто вже не може. Так розподіляється бюджет в цивілізованих країнах. Хто ще не може — це наші діти, їм необхідно здобувати освіту. Необхідно забезпечувати належне фінансування тим, хто дає цю освіту дітям. А ті, хто вже не може, — це наші батьки, які вже відпрацювали, вони повинні отримувати належне пенсійне та медичне забезпечення. У нас поки що, на жаль, намагаємося допомагати усім галузям — «каждой сестре по серьге». Ключові, визначальні для розвитку суспільства питання — охорона здоров'я і освіта — в нас підтримувалися до останнього часу за залишковим принципом. Я вважаю, що ми вже кардинально змінили цю ситуацію. У квітні ми обов'язково спрямуємо більше коштів і на охорону здоров'я, і на освіту. В програмі уряду Юлії Тимошенко є 12 ліній прориву: це наша передвиборна програма, на чільному місці — інтелект нації, освіта. Наша стратегічна мета — підтримувати освіту через підтримку вчителя. І насамперед матеріально. Зауважте, за останні місяці зростає грошове утримання вчителів, в тому числі й сільських. І буде зростати!

— Дякую. Дуже сподіваємся.

— Петро Мельник, Кіровоград. Верховна Рада призначила перевибори в Києві. Але Кіровоград недалеко «втік». Щось планується по нашому місту?

— Своє слово має сказати громада міста, або ж сам голова повинен подати у відставку. Депутати також можуть прийняти рішення про відставку міського голови. А якщо на місці проблема не може бути розв'язана, то в такому разі відповідне рішення повинна приймати Верховна Рада. Будуть підстави, буде рішення і по Кіровограду.

— Кого висуватиме БЮТ на посаду столичного голови. І чи буде єдина узгоджена кандидатура від коаліції? — Тетяна Гордієнко (Київ).

— У БЮТ обов'язково буде достойна кандидатура на посаду київського міського голови. Це буде відповідальна людина, яка чітко виконуватиме виборчу програму БЮТ, дбатиме про добробут громади Києва, розвиток інфраструктури міста, захист соціально незахищених мешканців і перетворить Київ на європейську столицю. Ми дуже виважено підходимо до кандидатури. У БЮТі багато достойних людей, але повинен бути найкращий. У нас іде активне обговорення. Дуже скоро ми оголосимо кандидатуру від БЮТ. І ви переконаєтеся, що це буде найкращий кандидат.

— Чи запропонують бютівці — з огляду на останні події у ЦВК — нову модель формування комісії, щоб унеможливити вплив політичного протистояння і політичної приналежності членів Центрвиборчкому на функціонування, власне, самої комісії? — Дмитро Бажан (Лохвиця, Полтавська область).

— За останній період ЦВК повністю показала свою недієздатність. Найгірше те, що бездіяльність ЦВК заблокувала роботу Київради. Вже більше місяця члени ЦВК не можуть виконати свої безпосередні обов'язки. Їм необхідно лише зареєструвати нових депутатів від БЮТ, як це чітко прописано в законі, й усе. Але у ЦВК киплять політичні пристрасті: є ті, хто хоче діяти за законом, а є такі, для котрих воля політичних сил, за квотою яких вони прийшли у ЦВК, — найголовніший закон. Не може бути так, щоб державні органи відстоювали інтереси політичних сил. Тому наша фракція працює над законопроектом, який кардинально змінив би принципи формування ЦВК. Орган, який забезпечує прозорість, рівність і законність виборів, — не може виконувати замовлення тих чи інших політичних партій.

— Слава Україні! Іване Григоровичу, ви шанована людина, політик із досвідом. Дали путівку в життя не одному політику. Нині багато говорять про національну ідею, яка має об'єднати всю Україну. Але я не бачу в цих словах щирості, переконливості, справжнього щему за долю своєї держави. Якою ж має стати ця національна ідея, щоб нею захопилися не тільки старі патріоти, а й молоді люди? Щоб завдяки їй, а, можливо, й навколо неї об'єдналася Україна, церква... — Григорій Немировський (Батурин, Чернігівська область).

— Дякую за запитання. За своє вже тривале життя багато разів переконувався — не варто вигадувати чогось особливого: просто треба щиро, всім серцем ЛЮБИТИ свою землю, рідний край, історію, традиції, мову, одне слово, любити БАТЬКІВЩИНУ — неньку Україну. Тільки любов здатна на подвиги, самопожертву.

Тому, хто не любить своєї вітчизни, жодні красиві, помпезні, розцяцьковані національні ідеї не допоможуть. Такі люди навряд чи будуть дбати за долю своєї країни. Тим, хто ще намагається знайти якусь нову національну ідею України, я скажу словами поета:

Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води,
в годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди!

* * *

Всім серцем любіть Україну свою —
і вічні ми будемо з нею!

Ред. Час вичерпано. Дякуємо, Іване Григоровичу, за участь у «прямій лінії».

— Прошу.

На початку квітня на Балкани відбуде спеціальна політична місія України, до якої увійдуть представники МЗС, МВС та Міністерства оборони України. Про це повідомив, відповідаючи на запитання журналістів, речник МЗС України Василь КИРИЛИЧ *(Укрінформ)*

Гірники Донецької області видобули з початку року більш як 7,5 тонни вугілля *(Укрінформ)*

РЕГІОНИ

➤ *ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ*

Мільйони у місто

Не менш як 300 мільйонів гривень капіталовкладень запланувала залучити у 2008 році в економіку стотисячного Кам'янця-Подільського місцева влада. Як запевнила начальник міського управління економіки Дарія Басюк, торік вливання становили 328 мільйонів. Щоправда, 2007-й було оголошено роком інвестицій.

Розміщувати в Кам'янці-Подільському свій бізнес, будувати тут готель чи супермаркет за останні роки стало «модно». До прикладу, відомі в країні торгівельні мережі «Велика кишеня», «Фуршет», «Вопак», «Сільпо» мають у місті свої об'єкти, деякі й по кілька. При виділенні ділянки землі під будівництво нових закладів працює правило додаткових внесків у соціальну сферу міста. Та, схоже, учасників конкурсів це не тільки не лякає, а навіть приваблює.

Віра ШПИЛЬОВА.

➤ *ПОЛТАВА*

У гаражі зберігався цілий арсенал

В Україні триває операція добровільної здачі зброї. Втім, на численні заклики міліції добровільно до правоохоронців звертаються одиниці. У Кременчуці під час перевірки отриманої інформації було затримано громадянина. В його гаражі знайшли цілий арсенал: тротилову шашку, електродетонатори, бікфордові шнури, пістолет кустарного виробництва, патрони. Міліціянти розповідають, що чоловік раніше працював на одному із кар'єрів області і все, як сам каже, знайшов та й нібито використовувати не збирався.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Туберкульоз: лікувати примусово

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Такі закриті відділення призначатимуться для туберкульозних хворих, які уникають лікування. «Варто ізолювати людей, які свідомо не хочуть проходити протитуберкульозну терапію. Такі пацієнти загрожують родині й суспільству. Про це, до речі, уже давно нас просять і лікарі-фтизіатри, і саме це допоможе перервати епідемічний ланцюг подальшого поширення в Україні туберкульозу», — сказав Князевич.

Міністр зазначив, що нині в Україні склалася катастрофічна ситуація зі стійкими мультирезистентними формами туберкульозу: у нас немає чим лікувати таких хворих — ті ліки, які ще вчора були ефективні, сьогодні вже не діють.

Зазвичай вилікувати хворого на туберкульоз коштує державі кілька тисяч гривень. «А вартість лікування хворого з мультирезистентною формою туберкульозу досягає 200 тисяч. Тому тут найважливішим чинником є профілактика й своєчасне виявлення туберкульозу. Інакше ми ніколи не здолаємо епідемію», — заявив міністр.

Туберкульоз вражає насамперед соціально незахищені верстви населення. Втім, є серед хворих і багаті люди. В Українському домі відкрилася виставка фоторобіт, присвячених темі туберкульозу й зціленню від цієї хвороби. Поруч із фотографіями дорослих — малюнки дітей, хворих на туберкульоз, — у них страх і надія...

Організатори кажуть, що у такий спосіб хочуть змусити людей піклуватися про власне здоров'я, адже туберкульоз — виліковна хвороба. Одним з перших виставку відвідав спортсмен Сергій Бубка, котрий є ще й послом доброї волі у боротьбі з туберкульозом від ООН. Бубка закликав брати з нього приклад і кожні півроку перевірятися у фтизіатра.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фотографи Іван Чернічкін, Олексій Солодунов, Олександр Козаченко та посол доброї волі ООН Сергій Бубка — учасники виставки, присвяченої Всесвітньому дню боротьби з туберкульозом.

Хвиля іпотечних брокерів прийшла і до нас

На сьогодні в Україні лише один відсоток іпотечних пропозицій реалізується через брокерів. Але вже через 2—3 роки аналітики банківської сфери прогнозують нашій країні справжній бум іпотечних брокерів. Про це повідомив виконавчий директор Української національної іпотечної організації Олексій Пилипець.

Нагадаємо, що Закон України «Про іпотеку» під останньою розуміє такий вид кредитування, де заставою за кредит є нерухоме майно. І в разі невиконання боржником власних зобов'язань іпотекотримач (кредитор) має право задовольнити свої вимоги за рахунок предмета іпотеки. Минулого року це явище стало характерним і для української кредитної ниви, де добре вкоренилося.

— Вітчизняний ринок іпотеки, — каже пан Пилипець, — розвивається дуже потужними темпами, іпотечні портфелі банків постійно зростають. Станом на 1 січня цього року обсяг ринку іпотечного кредитування досяг показника у 57,2 мільйона гривень. Ми впевнено наближаємося до рівня розвитку деяких центральноєвропейських країн. Іпотека стає масовим явищем, популярним не тільки у великих містах, а й на регіональному рівні.

Нині 97 банків пропонують нашим громадянам власні кредитні іпотечні програми. Утім, обрати з майже тисячі пропозицій одну, що найбільше підходить вам, самотужки досить складно. Тут на допомогу і мають прийти брокери. Проаналізувавши і порівнявши ваші можливості з наявними на ринку пропозиціями, брокер надає вам детальну інформацію про найкращі умови кредиту. І має допомогти вам зібрати необхідний пакет документів. До того ж навіть тепер існують великі брокерські компанії, які свої послуги вам нададуть безкоштовно. Винагороду, середній розмір якої — 0,5 відсотка від суми кредиту, їм виплачує банк. Олексій Пилипець сподівається, що ринок іпотеки стане доступний кожному. А іпотечні брокери мають у цьому допомогти, паралельно поліпшивши якість умов кредитування та швидкість їх надання.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На студентах не заощадили

Прокуратура Дніпропетровської області перевірила, як виконують постанову уряду про збільшення стипендій студентам у вузах. Згідно з цим документом стипендія мала зрости із 159 до 300 гривень, а для окремих категорій студентства (дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування), відповідно, до п'ятисот і тисячі шістдесяти. Насправді, майже в усіх вузах Дніпропетровська (за винятком трьох дисциплінованих) стипендіальні виплати видавали без змін. Прокуратура зобов'язала порушників дотримуватися законодавства.

Михайло СКОРИК.

Викрили нову оборудку з землею

За матеріалами співробітників Державної служби боротьби з економічною злочинністю прокуратура Івано-Франківської області порушила кримінальну справу стосовно службових осіб сільської ради села Делеви, управління земельних ресурсів Тлумацького району, державного підприємства «Івано-Франківське лісове господарство» та одного спеціалізованого приватного підприємства. Що ж скоїли фігуранти цієї справи?

Отож, комусь забаглося заволодіти гектаром землі на березі Дністра. Спритників не зупинило ні те, що облюбований масив належить до лісового фонду державного підприємства «Івано-Франківське лісове господарство», ні те, що він знаходиться на території Дністровського каньйону — природного заповідника просто неба. Щоб задовольнити своє бажання, вони розробили таку операцію. П'ять років тому сільрада прийняла рішення про надання пенсіонерці, яка проживає в селі Делева Тлумацького району, дозволу на приватизацію двох земельних ділянок на березі Дністра для ведення особистого господарства. Йшлося про вже згаданий лісовий масив. Фокус був у тому, що сама жінка про це ні сном ні духом не відала. Розширивши таким чином на паперах город селянки, шахраї оперативно виготовили на пенсіонерку державний акт на право власності на цю ділянку, де йшлося, звичайно, не про ліс, а про ріллю. А потім згідно з договором купівлі-продажу гектар лісових насаджень як ріллю відчужили одній приватній фірмі. Далі, як розповідають в селі, нові власники збиралися вирубати лісові насадження, а тут ростуть 60-річні дуби, і на розчищеній ділянці звести відпочинковий комплекс. Однак у ці плани вчасно втрутилися правоохоронці, які встигли врятувати ліс від пилки.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

Євгенія Карпина, менеджер з продажу котеджного містечка «Северинівка» — учасник спеціалізованої виставки-форуму «Земельний ринок-2008», що триває у Києві.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У Києві воду, яка тече з кранів, питною можна назвати умовно

З кожним роком якість питної води в столиці стає гіршою. Невтішна тенденція пов'язана із забрудненням основних джерел системи водозабезпечення міста — річок Дніпро і Десна. Кияни скаржаться на великий накип у чайниках і каструлях. Однак це питання, схоже, міську владу мало хвилює. Проте підстави для тривоги є.

Кілька днів тому головний інженер «Водоканалу» Володимир Костюк повідомив громадськості, що киянам не варто хвилюватися про якість води. Оскільки фахівці компанії виявляють причини змін та збільшують дози реагентів для очищення води, доводячи її стан до вимог чинних нормативних документів. Однак з цим не згодні екологи.

— У Києві функціонують три комунальні водопроводи: два з них забирають воду з річок — Дніпра й Десни, один — артезіанську, — коментує ситуацію «Голосу України» перший заступник голови Всеукраїнської екологічної ліги Тетяна Тимочко. — Нині найзабрудненіша Десна (через велику кількість стічних вод, які скидають підприємства Новгорода-Сіверського, Шостки, Чернігова). Там постійно реєструється перевищення вмісту азоту та аміаку. Але саме вона є основним джерелом водопостачання киян. Останнім часом поширюється використання артезіанської води, працюють сотні бюветів. Однак і вона не є екологічно безпечною. Адже й досі немає державних правил та нормативів утримання цих споруд. Аналізи цієї води показали, що в частині перевірених бюветів один із основних показників якості — загальна твердість — перевищує санітарні норми вдвічі. Таку воду можна вживати лише в невеликих дозах. Адже у разі постійного споживання перевищений вміст мінералів призводить до відкладення каміння у нирках, солей в суглобах. Причому під час кип'ятіння рівень твердості не знижується.

За словами директора Київського еколого-культурного центру Володимира Борейка, у столиці воду, яка тече з-під кранів, питною можна назвати умовно. Оскільки в місті найдовші мережі центральних і розподільних водогонів. Труби мають 50-річний вік. Мережі вже давно ніхто не міняв, тому навіть дуже якісна вода поки дійде до квартирних кранів, стає іржавою та жорсткою.

Олександр ПЕКНИЙ.

Сама жінка про це ні сном ні духом не відала

Через засніжені дороги загинули люди

Західними регіонами країни в понеділок пройшов потужний буревій. **Як повідомляє наш власкор на Закарпатті Іван Гудзоватий,** через сильний вітер близько 30 населених пунктів залишилися без світла і телефонного зв'язку. В Ужгороді, на вулиці І. Франка, освітлювальний стовп упав на «Форд-Мондео», що був припаркований неподалік. Спільними зусиллями енергетиків та рятувальників наслідки стихії ліквідують.

На Волині цей циклон став однією з причин жахливого ДТП. Поблизу села Прилуцьке Ківерцівського району автобус, який віз робітників до Луцька, зіткнувся з «Жигулями», що рухалися у зустрічному напрямку. Внаслідок цього водій і пасажир легковика загинули на місці пригоди. За попередніми даними, винуватець трагедії — водій «Жигулів», який виїхав на зустрічну смугу руху. Крім того, причинами аварії стали й незадовільний стан шосе, яке дорожні служби не встигли очистити від снігу, і неналежний технічний стан автомобіля: задні колеса ВАЗу були «вдягнені» в літні шини.

Не менш страшна трагедія сталася на залізничному переїзді, що на шосе Ковель—Турійськ. Тут водій легковика «ЗАЗ-ДЕУ», не помітивши заборонний сигнал світлофора, в'їхав у другий вагон потяга Ковель—Львів. Поїзд протягнув машину декілька метрів, допоки та на великій швидкості не врізалася в розташований біля залізничного полотна стовп. Машиніст тепловоза, побачивши це, одразу по рації повідомив про надзвичайну подію диспетчеру. На жаль, водію Анатолію О. та його пасажирці Лідії Г. лікарі вже не змогли допомогти. Ще один їх супутник Борис О. отримав тяжкі травми і госпіталізований, **повідомляє наш власкор у Волинській області Микола ЯКИМЕНКО.**

Підвищення ціни на проїзд у маршрутках визнано необґрунтованим

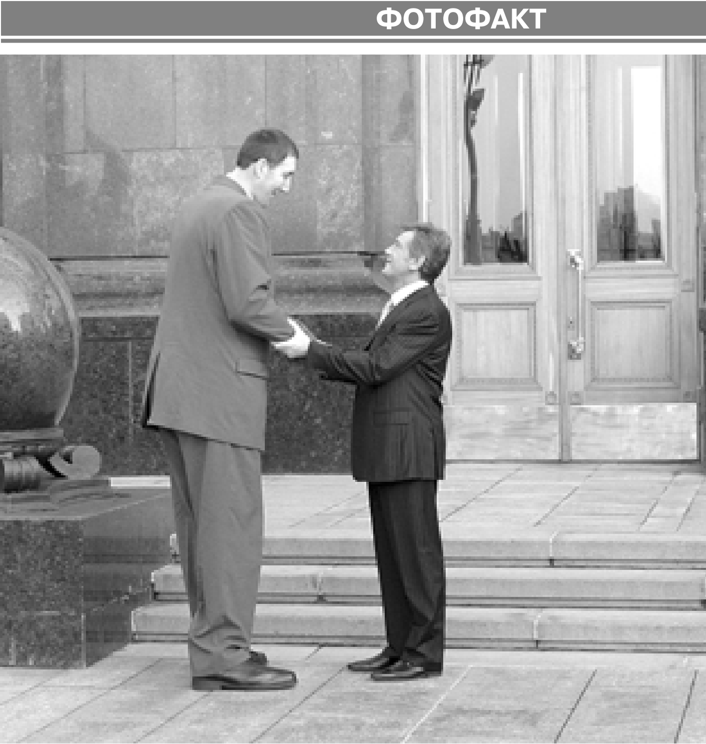
Одеське територіальне управління АМКУ завершило розслідування справи з перевірки обґрунтованості підвищення тарифів на проїзд у маршрутках. Річ у тім, що з 24 січня в Одесі автоперевізники підняли ціни на проїзд у маршрутках на 50 відсотків. За заявою керівника теруправління АМКУ, підвищення ціни на проїзд у маршрутках визнано необґрунтованим.

— Тарифи на проїзд у маршрутних таксі встановлено з порушенням нормативів, — **заявив «Голосу України» глава територіального управління АМКУ Євген Бутін.** — Ми вважаємо, що тарифи слід перерахувати.

Якщо протягом 10 днів міська влада не прийме рішення про перерахування тарифів на проїзд у маршрутних таксі, то обласне відділення АМКУ змушене буде відкрити справу про порушення конкурентного законодавства. А до перевізників відповідно до чинного українського законодавства може бути застосований штраф у розмірі 10 відсотків від виторгу за 2007 рік. На думку фахівців територіального управління АМКУ, автоперевізники умисно занижували показники для підвищення вартості проїзду. А ретельна перевірка роботи двох автоперевізників засвідчила, що вони справді необґрунтовано підвищили тарифи на проїзд. Стосовно цих двох підприємств буде порушено справу за недотримання конкурентного законодавства.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФОТОФАКТ

Президент України Віктор Ющенко передав найвищій людині світу Леоніду Стаднику ключі від спеціально пристосованого для нього автомобіля марки «Шевроле».

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

«За» і «проти» НАТО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як стверджує глава МЗС України Володимир Огризко, варто проводити роз'яснювальну роботу, оскільки багато українців ще «перебувають під впливом комуністичної пропаганди стосовно НАТО, яку нав'язували в радянські часи». «Зараз ми ще не вступаємо в НАТО, а перебуваємо в «залі чекання» на шляху до членства», — пояснив він. Водночас вступ України до альянсу, підкреслив В. Огризко, «не має створювати проблеми для наших відносин з Росією».

У рамках роз'яснювальної роботи про те, що насправді являє собою НАТО, у Києві «мають намір влаштовувати в найближчі роки різні конференції й «круглі столи», семінари за участю політиків і представників натовських країн. Водночас в країни НАТО направлятимуть українських журналістів й представників громадськості».

Головне, щоб тему НАТО не заговорили, як зазвичай. Оскільки людям не зрозуміти того, про що з розумним виглядом говорять за нудними «круглими столами». Їм потрібна проста, аргументована інформація про те, чому шлях до НАТО (прагнення відповідно до чіткого плану дотягнутися до певних світових стандартів) піде на користь кожному українцеві. Незалежно від того, доживе він до приєднання Києва до альянсу чи ні.

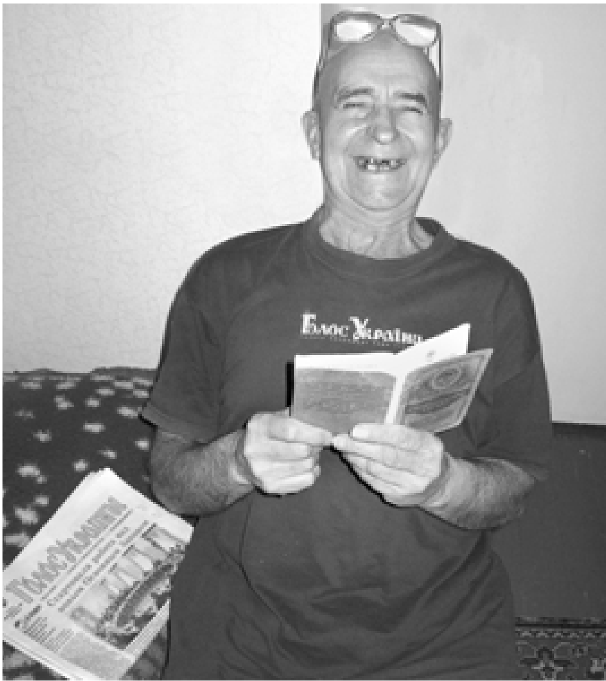
Яна СТАДІЛЬНА.

«Металістів» затримали на гарячому

Протягом двох місяців цього року на одному з підприємств Миколаєва група з п'яти чоловік викрадала на заводі заготовки для газотурбінного обладнання. Для реалізації задуманого зловмисники відпрацювали цілу схему. Двоє працівників підприємства цупили заготовки, двоє експедиторів ці вироби перекидали через паркан, попередньо узгодивши з начальником служби безпеки підприємства місце, де немає охорони. Про це піклувався саме начальник служби безпеки, який виходив на зв'язок з охороною. Він з'ясовував її місцезнаходження та давав вказівку на зміну маршруту. У такий спосіб зловмисники перекидали у середньому по 100 кілограмів заготовок через паркан, де їх уже чекав автомобіль. Кожна заготовка виготовлена зі сплаву, у якому основним складником є нікель, приносила крадіям чималі бариші. Приміром, заготовку вагою зо два кілограми на пунктах прийому брухту приймають за 100 гривень. За два місяці діяльності групи крадії «заробили» понад 140 тисяч гривень. **Як повідомляють у Центрі громадських зв'язків обласного УМВС,** для встановлення складу злочину правоохоронцям спецміліції довелося проводити цілу комбінацію оперативних заходів, щоб викрити весь ланцюжок. Усіх зловмисників затримали в момент чергового перекидання металевих виробів через паркан. На цей час металу було на 14 тисяч гривень. Затримано і начальника служби безпеки.

Олена ІВАШКО.

На що витратити тисячу

Леонід Іванович Маничев з Хмельницька — постійний передплатник «Голосу України», тому редакція вирішила нагородити вірного читача, подарувавши йому нашу фірмову футболку. Кожен номер улюбленої газети Леонід Іванович намагається прочитати першим.

Незважаючи на те, що за його плечима важка доля, голодне сирітське дитинство, ветеран (розміняв у березні сьомий десяток років) і сьогодні не втрачає інтересу до життя та бадьорого настрою. Він не тільки продовжує працювати, але й захищає права робітників на виробництві. Гаразд що досвіду йому не позичати: у минулому Л. І. Маничев — профспілковий працівник, та й в улюбленій газеті завжди можна юридичну консультацію прочитати. Повідомлення про те, що є підстави одержати хоча б частину знецінених заощаджень, сприйняв із властивим йому почуттям гумору: «Багато на тисячу гривень не купиш, та полагодити двійко-трійко зубів й оформити передплату на «Голос України» на друге півріччя неодмінно вистачить».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.
Фото автора.

Кожен п'ятий мешканець Чернігівщини отримав компенсацію

107 мільйонів гривень вже отримали мешканці Придесення у філіях Чернігівського обласного управління ВАТ «Державний ощадний банк України» та на поштових підприємствах. Усього зареєструвалося на отримання компенсації 225817 чоловік. Складним завданням для влади регіону залишається контроль за отриманням компенсаційних виплат соціально вразливими верствами населення. Передусім це стосується осіб, що перебувають на обліку в територіальних центрах соціального обслуговування пенсіонерів та самотніх непрацездатних громадян.

Сергій ПАВЛЕНКО.

СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ—РОСІЯ

Перший літак за півтора року

Учора офіційно відновлено повітряне сполучення між Росією та Грузією. Перший рейс до Москви після півторарічної перерви здійснила грузинська авіакомпанія «Айрзена—Грузинські авіалінії». Тепер літаки цієї компанії літатимуть у Білокам'яну щодня, **повідомляє РБК.** Завтра свій перший рейс у Тбілісі виконає «Аерофлот—Російські авіалінії». Нагадаємо, авіаційне сполучення між Грузією й Росією було припинене на вимогу Москви 2 жовтня 2006 р. під тим приводом, що грузинська сторона заборгувала за обслуговування авіарейсів 3 млн. 600 тис. доларів. Одночасно Росія відмовилася від усіх видів транспортного, а також поштового сполучення з Грузією, пояснюючи цей крок міркуваннями безпеки.

ПОЛЬЩА

Ярузельський покличе у свідки Горбачова

Сьогодні у Варшаві відбудеться засідання суду, на якому вирішать, починати слухання в справі Войцеха Ярузельського і Чеслава Кищака чи повернути матеріал слідчим Інституту народної пам'яті. Нагадаємо, ця справа стосується введення в 1981 році воєнного стану через страйки робітників, організовані «Солідарністю». Тоді, придушуючи фактично повстання, урядові війська на одній із шахт убили 9 чоловік. У 1996 році вже була спроба судити лідерів комуністичної Польщі за цей злочин, але тоді парламент визнав, що воєнний стан урятував країну від радянських танків. Тепер, схоже, справі дають друге дихання. Сам генерал Ярузельський у листі до суду заявив, що як свідків у цій справі треба викликати світових лідерів того часу, зокрема — Михайла Горбачова, Рональда Рейгана і Маргарет Тетчер, **повідомляє «Газета виборча».**

БІЛОРУСЬ

Опозиції дозволили пройтися Мінськом

Білоруська опозиція вчора провела акцію, присвячену 90-річчю утворення Білоруської Народної Республіки (БНР). Міська влада санкціонувала проведення мітингу і маршу: опозиціонерам дозволили зібратися біля будинку Академії наук і пройти до площі Бангалор, досить віддаленої від центру міста. Білоруська опозиція щороку організовує мітинги і марші в цей день. Низка їх відбулась несанкціоновано. Одна акція закінчилася масовою затримкою журналістів. Друга, в 2006 році, — розгоном опозиціонерів міліцією, після чого затримали одного з лідерів опозиції Олександра Козуліна, котрий і досі перебуває в місцях позбавлення волі за організацію цієї акції.

КОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

Бунтівний острів зайняли урядові війська

Один з Коморських островів, Ндзуані, захоплений торік у травні екс-президентом країни полковником Мохамедом Бокаром, перейшов під повний контроль урядових військ, повідомляє агентство **Рейтер з посиланням на представників військового командування.** Раніше уряд Федеральної Ісламської Республіки Коморські Острови повідомив про взяття під контроль столиці острова Ндзуані. Про початок операції зі звільнення острова оголосив напередодні президент республіки Ахмед Абдалла Самбі, закликавши місцевих жителів не чинити опору.

Миколаївська область і Крим завершують сівбу ранніх зернових. Усього в країні яра пшениця посіяна на 116,2 тис. га (24 відсотки від прогнозу), ячмінь — 1355 тис. га (34), овес — 89 тис. га (19), горох — 156,3 тис. га (50 відсотків)

ФАКТ І КОМЕНТАР

Ціни на цукор зростатимуть закономірно

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Слід зазначити, що ціна багато в чому залежить також від кількості імпортованого цукру на українському ринку, зокрема з Білорусі. На тлі очікуваного дефіциту цукру в наступному році (600 тис. тонн) є тенденція до поступового зростання цін. Власне, нічого надзвичайного в цьому немає. Достатньо проаналізувати події, які відбувалися на внутрішньому солодкому ринку упродовж двох останніх сільськогосподарських сезонів, щоб зрозуміти закономірність нинішніх реалій. Згадаймо, позаторік галузь виробила 2,7 мільйона тонн цукру, тобто, за приблизного внутрішнього споживання у 2 мільйони тонн, країна мала профіцит солодких кристалів у півмільйона тонн. Оптові ціни на солодкі кристали були нижчі від їх собівартості, значна кількість виробників, особливо на сході, так і не змогла вчасно розрахуватися із заготівельниками цукрових буряків. Найкраще, на мій погляд, з цього скористалася роздрібна торгівля, адже цукор на прилавках магазинів все-таки дорожчав. Це стало особливо помітно влітку минулого року, коли почали зростати ціни на більшість товарів продовольчої групи.

Сам факт перевиробництва утримував торгівлю від своєчасного укладання контрактів на 2008 рік, тоді як минулий сезон для цукровиків уже був іншим, ніж попередній. По-перше, стрімке зростання цін на природний газ і пальне, добрива та сільгосптехніку істотно підняло собівартість продукції. По-друге, вирощування цукрових буряків для виробництва цукру вже не витримувало конкуренції з вирощуванням інших сільськогосподарських культур, передусім — зернових, тому й посіяли значно менше. По-третє, і торік не обійшлося без кліматичних сюрпризів, третину посівів вибили пилові бурі, селяни не мали змоги їх пересіяти. Отже, якщо 2006 року галузь спромоглася підняти виробництво цукру приблизно на 35 відсотків і знизити ціни на нього, то вже торік більш як на 30 відсотків обсяги виробництва цукру скоротилися. За звітністю Національної асоціації цукровиків — 1,8 мільйона тонн. Це дало підстави деяким експертам прогнозувати певний дефіцит цукру на ринку навесні 2008 року і спонукало потужні агрохолдинги оптимізувати схеми його збуту на внутрішньому ринку для того, щоб, скажімо, усунути посередників. Але, повторюся, поки не вичерпалися запаси цукру сезону 2006 року, торгівля воліла працювати у поточних цінах, позбавляючи цукрозаводи можливості реалізовувати більш дорогий цукор сезону 2007 року. Тепер перехідні залишки вичерпалися, і виробники почали реалізовувати більш дорогий цукор, отже, не слід дивуватися, що зростають оптові ціни.

Поза тим, ситуацію драматизувати не варто і принаймні передчасно. Адже зростання оптових цін на цукор напередодні посівної безперечно посилить привабливість вирощування сировини для його виробництва, а прогнозувати подальшу динаміку цін на цукор до посівної — справа невдячна. Багатьох зараз цікавить, як позначиться на цінах вступ України до СОТ і поява на ринку цукру-сирцю. Умови для українських виробників за ставки ввізного мита у 50 відсотків майже їх влаштовують, оскільки оптова ціна цукру-сирцю на ринку тоді буде на рівні 3800-4000 гривень за тонну. За деякими прогнозами, таких вист вона може сягнути вже до початку літа.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Не приживаються в глибинці лікарі

ПРОБЛЕМА

На консультації до обласних лікувальних установ Рівного найбільше приїжджає пацієнтів з найвіддаленіших районів — Зарічного, Рокитного, Дубровиці... Чому? Невже так не довіряють люди місцевим лікарям, що витрачають час і гроші на поїздки до обласного центру?

З'ясувалося, причина не в недовірі, а в тому, що медиків у поліських районах катастрофічно бракує. До того ж що віддаленіший район, то більше не вистачає.

— Понад 60 відсотків лікарських посад у Зарічненському районі — вакантні, — бідкається головний лікар районної центральної лікарні Андрій Лотоцький. — Причому з тих лікарів, які працюють тут, більше половини — пенсіонери.

Як привабити лікарів у цю поліську глибинку? Одним з дієвих стимулів для того, щоб випускники медінститутів сюди їхали і тут залишались, могло би бути надання їм у селищі житла. А тому ще у 2005 році в Зарічному затіяли реконструкцію вивільненого приміщення стоматполіклініки під житловий будинок для лікарів. Тоді цей об'єкт **(на знімку)** було згадано навіть у постанові Кабінету Міністрів, якою розподілялися кошти держбюджету на заходи з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

І хоча проектно-кошторисна вартість робіт із перепрофілювання поліклініки становила на той час майже два з половиною мільйона, але виділили і освоїли тоді 300 тисяч. І надалі через відсутність фінансування будівництво зупинилось. Тож вирішення квартирного питання лікарів Зарічного відтоді зависло у повітрі.

Мало того, що медпрацівники до Зарічного не їдуть, але й ті, які тут працювали і котрим набридло стояти в черзі на квартиру, перебиваючись по чужих кутках, залишають район. Торік із селища виїхали шестеро лікарів, і в новому році тенденція продовжилась. Подружжя Андрій і Оксана Копаньки (він ендоскопіст, вона — педіатр), не дочекавшись квартири, перебралися ближче до батьківської хати, де знайшли роботу. У них двоє дітей, з якими подружжя мешкало в Зарічному на приватній квартирі. А коли господар запропонував їм звільнити житло, бо надумав його продати, вирішили взагалі виїхати.

Нині ще шестеро лікарів стоять у черзі на отримання житла. Якби реконструкцію стоматполіклініки завершили, їх потреби задовольнили б повністю. Адже в не доведеному до пуття будинку має бути 12 квартир: чотири трикімнатні, дві двокімнатні та шість однокімнатних.

Голова районної ради профспілки працівників охорони здоров'я, хірург Микола Луцик побував із цією проблемою на прийомі у голови Рівненської облдержадміністрації Віктора Матчука. Начебто пообіцяв очільник краю впрягтися з коштами обласного бюджету в цього воза. Але за умови, що частково профінансує таку потрібну для району будову і місцевий бюджет.

— Тільки кілька квартир Віктор Матчук запропонував зробити службовими, щоб у них могли поселитись випускники медінститутів, — розповідає Микола Луцик.

Що ж, ніби з'явилась перспектива облаштувати квартири для сільських медиків. Аби лишень не відклала влада це у довгу шухляду. Бо це не просто проблема десятка лікарів, це проблема всього району, де нині потребують постійної допомоги 757 чоловік — потерпілих першої категорії, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, 70 дітей-інвалідів, захворювання котрих пов'язані з наслідками аварії на ЧАЕС. І взагалі, район належить до зони добровільного гарантованого відселення, тут з року в рік зростає захворюваність на серцево-судинні, легеневі та онкологічні захворювання. Але щоб допомогти цим людям, треба спочатку допомогти лікарям — завершити для них дім. І тоді, звичайно, можна розраховувати, що вони залишаться тут, у поліській глибинці, житимуть і лікувати...

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Людмили МОШНЯГИ.

Радіє ріпак, сумує буряк

Чи любимо ми цукор? Звичайно, так. Солодкий і біленький. Пісок і рафінований. Дешевий і доступний.
А буряк? Трудозатратний і збитковий? Проблемний при розрахунках і здаванні на переробку? Неперспективний і неконкурентний на сучасному аграрному ринку?
Відповіді очевидні. Так само, як і те, що найпалкіша любов до цукру не може перемогти стійку ненависть до буряку. А коли так, то нинішньої весни багатьом аграріям навіть не потрібно шукати відповіді на запитання, сіяти чи ні цю культуру. Бурякові посіви катастрофічно зменшуються.

Не рядочками, а латочками

Про те, що Хмельниччина — край буряковий, уже потроху починаємо забувати. А були ж часи, коли навіть пісні складали про «буряки рядочками». І не випадково. Як зазначають учені, із 300 тисяч гектарів у країні з просто ідеальними умовами для буряківництва майже третина належить Хмельниччині. Ще стільки — умови, близькі до ідеальних. То де ж, як не тут, розвивати цукровиробництво?

Натомість картина інша. Нинішньої весни, прогнозується, посівні площі сягнуть критичного мінімуму — 28 тисяч гектарів. При цьому шість тисяч із них відводиться індивідуальним господарствам, а там статистика сумнівна. Отож добре, коли до збирання вийде хоча б 20 тисяч гектарів.

Цифра дуже скромна. Обласні керівники добре розуміють це. Але ні загітувати, ні тим паче примусити когось щось сіяти не можуть. Вони безсилі перед непрогнозованістю сучасного аграрного ринку. А саме вона править бал на весняних посівних полях.

Ще восени Теофіпольський район планував сіяти буряк. І зорали, і добрива мінеральні та органічні внесли. Гріх було це не робити: і господарства — одні з найсильніших у краї, і цукровий завод, якому немає рівних в країні — теж теофіпольський. Торік буряк ріс тут майже на п'яти тисячах гектарів, але тепер плани різко помінялись. Якщо і сіятимуть, то лише половину від запланованого.

Голова райдержадміністрації Микола Ковальчук наводить прості розрахунки: два роки тому буряк дав у районі понад 5 мільйонів гривень прибутків. А торік — трохи більш як мільйон. Тепер і на це розраховувати важко. Посів одного гектара стає в більш як 8 тисяч гривень. Якщо зібрати в середньому по 400 центнерів коренів з гектара та здати по 170 гривень, а саме така ціна визначена нині на сировину, то ледве зведеш кінці з кінцями. То хто ж працюватиму собі на збиток?

Тому і виходить, що буряки цього року вже не простягатимуться рядочками на подільських полях, а виднітимуться лише невеличкими латками. Із двадцяти районів лише один прогнозує збільшення посівних площ. А в багатьох під корінці відводиться по декілька тисяч, а то й сотень гектарів. Це поки що в планах. Коли ж сіятимуть — ситуація може змінитись на ходу. Причому не на краще.

Коли поля удобрюють... солодкими кристалами

Учені розповідають, що ще за царя у країні було таке перевиробництво цукру, що цим дешевим продуктом годували свиней. У нас починає працювати схожа схема: цукром... удобрюють поля. Як? Та дуже просто: вартість його вже добігає вартості мінеральних добрив. От і виходить: скільки тонн добрива в землю кинеш, стільки цукру і збереш. Усе, як у старому анекдоті: нічого не пропаде. А от до чого догосподарюємось?

Статистика вперто не хоче визнавати ситуацію катастрофічною. Та й як це зробити, коли торік область була перша в державі за врожайністю буряку і четвертою за валовим його збором, виробивши при цьому близько десятої частини загальнодержавного обсягу цукру.

Але ж не забуваймо: рівнялись не на прогресивні показники, а на цифри падіння. Бо вже торік виробництво цукру зменшилось в області на одинадцять відсотків. І ще майже третина сировини була завезена на подільські цукрові заводи з інших областей. А що буде тепер, коли і без того недостатні площі посівів зменшуються?

Щоправда, і в нинішній ситуації можна залишатись лідером, бо ж про різке збільшення площ посівів в інших областях не чути. Але чи далеко зайдемо з таким лідерством? І чому село так раптово розлюбило буряк?

«Ситуація з буряківництвом справді непроста, — погодився керівник одного з кращих сільськогосподарських кооперативів краю Василь Мастій. — Залишиться такою ще декілька років — ми можемо втратити буряківництво, так, як втратили льон, хміль, втрачаємо жито. Але поки що ми ще в силі і посіяти, і виростити цю культуру. Ми можемо забезпечити сировиною не лише українську цукрову галузь, а й підприємства інших країн. Для цього потрібно одне — розумна, прорахована і прогнозована аграрна політика».

Говорити про невизначеність і непрогнозованість цей керівник має повне право. Адже декілька років він не міг отримати понад 3 мільйони гривень від цукровиків за здану сировину. Тож, сіючи нині буряк, він насамперед засіває свої ризики, а не гарантовані прибутки.

Чому олійна зернина важча за корінець

Одним із найсерйозніших та найнебезпечніших конкурентів для солодких коренів несподівано став ріпак. Площі його посівів в області зростають такими темпами, що вже у п'ять-шість разів переважають бурякові. Можна було б тішитись: чому ж не ріпак, якщо він дає господарствам прибутки. Але й ті, хто ці гроші отримує, добре розуміють, що це культура одного дня. Завтра від неї можна чекати неочікуваних збитків.

Є тут агрономічне пояснення: буряк і ріпак не можуть уживатись на одному полі, оскільки хворіють одними хворобами. Тож якщо нині ріпак завоює поля, то потім знадобиться не один рік, щоб на них знову міг рости буряк.

Є й економічне: вигідна нині олійна культура виявилась настільки «агресивною», що швидко витіснила інші. А коли так, то шлях до дефіциту і збільшення цін на інші продукти став набагато коротшим.

Солодкі ж корені вочевидь залишились у пасинках. Ціна на них не спонукає до збільшення обсягів. Ще два роки тому тонну буряків продавали в середньому по 246 гривень. Торік вона зменшилася на півсотні гривень, а нинішнього задекларована ще менша. Хоча вартість пального, техніки, добрив стабільно зростає. Тож мова вже не про те, хочеш чи не хочеш вирощувати буряк, а лише про те, можеш чи не можеш.

Водночас у цукровиків залишаються свої тверді переконання: підвищувати закупівельні ціни на сировину — знищувати переробну

У Києві триває спеціалізована виставка «Земельний ринок-2008»

Піст: м'ясо дорожчає

ТЕНДЕНЦІЇ

Незважаючи на православний піст, м'ясопродукція в базарних рядах і на прилавках супермаркетів подорожчала до нескромного. І вже, звичайно, споживачам навряд чи варто розраховувати з наближенням Великодня на її здешевлення.

Більшість м'ясопереробних підприємств південного сходу країни ще раз переглянули ціни на готову продукцію у бік збільшення — приблизно на 10—15 відсотків. Як відзначають виробники, істотно довелося скоротити випуск сиров'ялених і сирокопчених ковбас у зв'язку з високими цінами на яловичину. За словами операторів ринку, у південних регіонах країни минулого тижня відпускні ціни на ГОСТівські сирокопчені та сиров'ялені досягали 100—110 гривень за кілограм. Більшість підприємств скоротили випуск цієї продукції, почали активніше працювати у вареній групі.

Позасортові ковбаси й вироби другого сорту, за даними моніторингу журналу «М'ясний бізнес», у березні подорожчали не більш як на 0,5—1,0 грн./кг. Ціновий діапазон на делікатеси (балики, буженину тощо) залежно від виробника й виду продукції, сорту й регіону становить від 50 до 80 грн./кг (оптово-відпускна ціна підприємств-виробників), що практично на 10 гривень дорожче, ніж місяцем раніше.

Яловичина кусається

Яловичина в країні все дорожчає, хоча заготівельники деяких західних регіонів і знижують дещо закупівельні ціни, оскільки зазнають труднощів зі збутом сировини в значних обсягах. Проте в середньому по Україні велика рогата худоба в живій вазі залишається на рівні 11,9—12 гривень за кілограм (за биків понад 400 кг). Як зазначають оператори східних регіонів країни, тут поставки худоби на забій в останні кілька тижнів практично не велися. Підтверджують це й основні м'ясопереробні підприємства південно-східних регіонів країни, які припинили купівлю яловичини й переключилися на м'ясо птиці й свинину.

Оптові ціни на яловичину можуть незначно «приземлити» хіба що виплати бюджетних дотацій, що розпочалися. Мова як про закупівельні на худобу в живій вазі, так і відпускні на напівтуші й блоки. Уже сьогодні багато заготівельників знизили їх на 10—20 копійок. Хоча м'ясопереробні підприємства усе ще платять стабільно високу ціну за худобу в живій вазі. Адже великі власники худоби намагаються не здавати її на забій, розраховуючи на появу зеленої маси, що дасть змогу доводити тварин до вищих вагових кондицій для більш вигідної реалізації.

Ціни на напівтуші в другій половині березня дещо знизилися порівняно з початком місяця. Пропонували їх по 23—24 грн./кг, але реально продавали по 21,5—22 грн./кг. Як зазначають дистриб'ютори, у деяких західних областях пішли вниз ціни на блокове м'ясо, що пов'язано з низьким попитом з боку переробників і затовареністю складів. Максимальні ціни на «блочку» становили 33 грн./кг — мінімальні 30 грн./кг. Два-три тижні тому більшість переробників не закуповували яловичину, що викликало деяке зниження цін. Як зазначають заготівельники м'яса, найбільших труднощів вони зазнають із продажем блоків другого сорту, що пов'язано, швидше за все, з наявністю на внутрішньому ринку більш дешевої бразильської та аргентинської яловичини (яка, як правило, відповідає вітчизняному другому сорту).

Свинячий інтерес

За останні два тижні вартість свинини у всіх регіонах країни збільшилася з 12 гривень за кіло живої ваги до 13 — 15 гривень. Найбільше подорожчала вона в східних регіонах, де зосереджено найбільші підприємства-переробники. Тут у двадцятих числах березня свинину на кості реалізовували по 24—25 гривень за кілограм, тоді як 10—15 числа аналогічний товар можна було придбати по 19—22 гривні. Таке зростання було зумовлено дефіцитом яловичини й більш дешевими пропозиціями свиней на тлі цін на яловичину на початок березня. Більшість переробників почали активно заміняти яловичину м'ясом птиці й більш масово використовувати свинину, призупинивши закупівлі яловичини.

Однак оператори ринку прогнозують зниження цін на свинину найближчим часом у зв'язку з активізацією поставок «п'ятачків» з Польщі, як у живій вазі, так і в напівтушах. Ціни на внутрішньому ринку підвищилися до того рівня, що став вигідним легальний імпорт м'яса. Тому в західних регіонах країни ціни на свиней збільшилися не так значно, і найближчим часом можуть знизитися на 0,5—1 грн./кг живої ваги. Хоча істотного здешевлення оператори ринку не прогнозують у зв'язку з деяким зростанням цін на свинину в об'єднаній Європі. Водночас очікується поновлення закупівель яловичини у зв'язку з незначним зниженням цін на неї, що так само перешкоджатиме зростанню цін на свинину. Крім того, передбачається поставка близько 150 тисяч тонн імпортної свинини за підтримки Міністерства агрополітики, про це повідомив під час V конференції «М'ясний бізнес-2008» начальник відділу розвитку переробних галузей Департаменту ринків тваринництва Мінагрополітики Віталій Пахолюк. За його словами, відповідно до балансів міністерства, в 2008 році необхідно імпортувати 200 тисяч тонн м'яса.

Птиця полетіла дорожчати

Істотне подорожчання свинини й затримка на кордоні великої партії курячого фаршу призвели до стрімкого зростання відпускних цін на кури. Так, за минулий тиждень вони зросли з 13 гривень до 14,75—15 гривень за кіло. Більшість угод укладали за цінами близько 14 грн./кг. Водночас з подорожчанням тушок птиці оператори ринку відзначають значне збільшення цін на курячий фарш — у деяких регіонах до 14 гривень проти 8—9 гривень за кіло на початок і середину лютого й 12 гривень на початок березня. Ціни на філе та інші частини птиці збільшилися ще не так істотно — у середньому на 50 копійок — до 21—23 грн./кг філе.

Іван ЛАЗНЮК.

З худобою до країни завозяться і хвороби

У столиці відбулися V Міжнародна конференція з питань м'ясного бізнесу України й Всеукраїнська конференція з міжнародною участю «Молочний бізнес-2008».

Ці сегменти ринку перебувають у сприятливих умовах для розвитку. Адже нинішня вартість м'ясо-молочної продукції дає змогу одержувати прибутки від розведення худоби, вести рентабельне молочне виробництво. Самі ж керівники сільгосппідприємств були стурбовані інформацією про поставки імпортного м'яса, що почастішали з Бразилії та Індії. До того ж уже зараз спостерігається зниження закупівельних цін на молоко, хоча пальне, корми, енергоресурси продовжують дорожчати.

Яким породам великої рогатої худоби надати перевагу? Дотримуватися світового досвіду — йти шляхом розведення спеціалізованих молочних і м'ясних порід великої рогатої худоби? Але у імпортних корів молочного напрямку малий, за нашими традиційними уявленнями, термін продуктивної служби — лише три роки. До того ж з недешевою породистою худобою в країну завозяться й хвороби, що призводить до вибракування тварин. Питання про долю вітчизняних порід при цьому взагалі залишається за кадром.

Стрімко дорожчає м'ясо. А от ціни на молочні продукти, прогнозують експерти ринку, залишаться стабільними. Вступ України до СОТ цього року, упевнений директор компанії «Інфагро» Василь Вінтоняк, поки що помітно не змінить ситуацію на вітчизняному ринку молокопродуктів. Помітне збільшення імпорту молокопродуктів загрожує через рік-два. За прогнозами, насамперед зростуть поставки в країну суцільномолочної продукції й сирів. А в міжсезоння також можливий імпорт вершкового масла й навіть спредів.

Галина КВІТКА.

галузь. Теофіпольський цукрозавод, який торік із півмільйона тонн буряків виробив 59 тисяч тонн цукру, має одні з кращих економічних показників у галузі. За нинішніх цін на сировину і готову продукцію він зводить кінці з кінцями лише завдяки тому, що має економні показники у використанні палива та виробничих потужностей. Але балансування в цінах схоже на балансування на лезі бритви. Варто було лише збільшити вартість сировини, як продукція стала збитковою. Два роки знадобилося, щоб завод зумів повністю розрахуватись з аграріями за здані буряки.

Така ситуація на кращому підприємстві. А там, де ціна цукру дорівнює собівартості або ще й менша, картина значно гірша. В області борги цукровиків перед аграріями продовжують перевищувати 20 мільйонів гривень. Та найгірше те, що ніхто не може дати гарантій, що новий урожай принесе нові прибутки і стабільність у галузь.

Від солодкої війни — до гіркого миру?

Суперечки між аграріями і цукровиками здаються такими само вічними, як сама галузь. Принаймні відтоді, як, здавалося б, єдиним циклом від посіву до випуску солодкого піску володіють різні господарі.

Найпевніше почуваються ті корпорації, котрі зуміли об'єднати в одних руках і землю, і цукрозаводи. Але торік в області лише третину сировини вирощували на так званих «заводських» землях. У більшості випадків селянам і виробникам доводилось шукати економічні компроміси. Вони були знайдені, але так і не принесли фінансового задоволення жодній із сторін.

Як буде далі, поки що не знає ніхто. Господарства були б не проти, якби їхні фінансові затрати навпіл розділили цукровики. Ті ж не готові обтяжувати себе такими фінансовими витратами. Але вони так само розуміють, що, не підтримавши теперішню посівну кампанію, вони можуть втратити роботу взагалі.

У цій ситуації аграрії і цукровики готові потиснути руки одне одному на знак тісного партнерства. Але не можуть. Село не береться обіцяти достатньої кількості солодких коренів. Заводи не можуть обіцяти ціну, котра влаштовувала б і господарників, і споживачів. А любов до цукру ніяк не може перетворити буряк на такого ж загального улюблення.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

За два дні солодкий пісок «піднявся» на гривню

Значне підвищення вартості солодких кристалів фахівці пояснюють монопольними діями «цукрових королів». Кажуть, так вони «підтягують» нашу ціну до європейського показника. Пом'якшити ціновий удар могла б інтервенція цукру на ринок з державних запасів, але про неї урядовці навіть не згадують.

Прогноз щодо підвищення вартості цукру висловив у минулому випуску добірки «Село» Леонід Козодой з Вінниччини («Цукрозаводи виготовлятимуть... автомобільне пальне», «Голос України» за 19 березня ц. р.). Голова бюджетної комісії Вінницької облради, її депутат, у недалекому минулому досвідчений фахівець буряко-цукрової галузі Л. Козодой зауважив, що потужні компанії ведуть свою політику так, щоб «підтягнути» ціну на солодкий пісок до європейської позначки, приблизно до півтора долара за кілограм. Як у воду дивився фахівець. Наприкінці минулого тижня, протягом двох днів, солодкі кристали на ринках у Вінниці «підскочили» у ціні аж на гривню. У п'ятницю, 21 березня, продавці переписали цінники на цукор з 3,5 гривні до 4 гривень, але в суботу їм довелося ще раз повторити ту само процедуру — домалювати до цифри ще п'ятдесят копійок. Отож на початок нинішнього тижня солодкі кристали у «цукровому Донбасі» продають за ціною 4,5 гривні за кілограм. Солодкий пісок став дорожчий і на оптовому ринку. Замість 2,7 гривні за кілограм його реалізують по 3,6—3,7 гривні. Такого цінового стрибка у регіоні ще не було.

— Зараз ми з'ясовуємо причини раптового подорожчання цукру, — каже заступник начальника управління економіки Вінницької облдержадміністрації Станіслав Тичинський. — На наш погляд, підстав для цього в регіоні нема. На складах заводів зберігається нереалізований цукор ще 2006—2007 років. Про дефіцит продукції не йдеться.

На відсутності об'єктивних причин для здорожчання наголошує виконавчий директор обласної асоціації «Поділляцукор» Микола Береговий. За його інформацією, цукроварні краю ще не реалізували навіть половини виробленого торік солодкого продукту. У багатьох на складах зберігається позаторішній цукор. Його не продавали, бо не було ціни. Собівартість кристалів на вінницьких заводах висока — 3,1—3,5 гривні коштує виробництво кілограма «піску». Дається взнаки старе обладнання, здорожчання енергоносіїв. Тому й не поспішали продавати товар собі на збиток.

До маніпуляцій з ціною на солодкі кристали споживачам не звикати. Раніше цукор дорожчав зазвичай напередодні сезону заготівель ягід, наприкінці весни—на початку літа. Збільшувалися обсяги його споживання — підвищувалася ціна. Великі компанії скуповували основну масу цукру, а тоді «правили бал» на ринку, диктуючи свою ціну.

— Те саме відбувається нині, — продовжує розмову Леонід Козодой. — Декілька потужних цукрових компаній зосередили у своїх руках ту кількість солодкого продукту, яка задовольняє внутрішні потреби країни. Ось вони й диктують свої умови. Чому саме зараз підвищили ціну? Із входженням в СОТ наш цукор не дуже відрізнятиметься ціною від європейського. Доки цього не сталося, «цукрові магнати» спішать урвати своє. Ось де головна причина, а не в тому, що нібито на світовому ринку намітилася тенденція до здорожчання цукру. Хоча це справді так. Але, повірте мені. У жодній країні світу солодкі кристали не зросли так високо у ціні, як у нас.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На Кіровоградщині почалася акція «Майбутнє лісу в твоїх руках. Посади своє дерево!» *(Укрінформ)*

Учора в Запоріжжі стартував міжнародний фестиваль дитячого та юнацького мистецтва «Акорди Хортиці» *(Укрінформ)*

Шлях до п'яти зірок

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Він — у білому костюмі, вона — у дивовижному весільному платті. Навкруг — не менш чарівні друзі з квітами й відеокамерами. І всі вони — на широкому зеленому килимі доглянутого газону. Весело й безжурно бродять по ньому серед акуратно підстрижених кущів, фотографуються під кронами розлогих дерев, галасливо сміються.

Залишивши зелений оазис, молодята й гості прямують до білої споруди, де біля входу між частинами величезної мушлі застигла куля перлини, що світиться. Вмить відчинені двері відкривають зачарованому погляду тих, хто увійшов, пишноту кришталю, позолоту дзеркал і колон. Тихо наспівує фонтан, огортаючи струменями застиглу в камені чорну одаліску. А серед водоростей акваріума, які похитуються, рухається в безшумному танку різноцвіття риб. І молодята знову фотографуються, фотографуються...

Що за чудове місце обрала молодь щасливого весільного дня? Місце, зазначу, нетрадиційне й, мабуть, єдине в країні. Де ще, скажіть, пам'ятним мальовничим куточком для весільних пар служить... готель? Щоправда, це не просто готель, а тризірковий готельний комплекс «Дніпро» **(на знімку).** Саме його «візитною карткою» і є зелений оксамит газону.

Гості нерідко ставлять запитання: «Чия це власність?». І щиро дивуються, почувши відповідь: «Обласна комунальна». «Дніпро» (чи не єдиний у країні?), як і раніше, належить не якомусь олігархові, а місту, хоча з бюджету цей готель, кращий в Україні, не одержує жодної копійки. Ми звикли думати, що творець краси — це тільки приватний власник. А чому, власне, тільки він? Скажімо, у Черкасах і навіть у столиці багато приватних готелів не зрівняються з «Дніпром», що приносить у бюджет мільйон гривень податків на рік. І всі в місті знають, що це заслуга Володимира Жаботинського **(на знімку)** та його команди.

З готелем він пов'язаний з 1989-го, з часу його будівництва й введення в експлуатацію. Тоді про комплекс і мови не могло бути. Але поступово, почавши з реконструкції номерів і розширення сфери послуг, Жаботинський зміг показати, як можна досягти максимуму за мінімуму можливостей. Сьогодні він і сто його однодумців пишаються не лише унікальним за красою газоном, а і європейського рівня холами, номерами, новим конференц-залом, де не соромно зустрічати королів і послів; банкетними залами, де побували всі президенти, прем'єр-міністри й багато «зірок» країни й зарубіжжя.

Комплекс — це також 17 гостьових гаражів і овочесховище; магазин і перукарня; пральня й пекарня; стоматкабінет і сауна; шикарний ресторан з відмінною кухнею (свої соління, ковбаси, консервації й кондвироби). Це й пальметний сад з виноградником.

Про себе Володимир Петрович розповідати не любить. Каже: «Напишіть про колектив — дружний, роботящий, творчий». А в колективі, який щодня прагне щось удосконалити, обновити, прикрасити, зі щирою теплотою озиваються про директора.

— Наш Володимир Петрович — садівник у всьому, — розповідає, ніяковіючи, покоївка Катерина Бутенко. — Він, як дерева, терпляче й дбайливо вирощує кожного з нас. Випадкових людей тут немає. Працюю з 1991-го, на очах, вважайте, пройшли реконструкція, будівництво, ремонти. До того ж практично все робили самі. І наш газон — теж не шедевр садівника, а справа моїх колег.

Катерина Пилипівна не з чуток знає, як створювався цей газон. І серце не вистрибує, коли вона бачить на галявині молодят, які по-святковому гуляють, та їхніх друзів?

— Красу для людей створюємо, і хіба не приємно, що, не знайшовши більш мальовничих місць у місті, вони приходять саме до нас?

Це — філософія від Жаботинського. Його кредо: «Учора зробили не так багато й добре, сьогодні зробимо більше й краще». У нього немає другорядних фахівців. Усі на своїх місцях — головні. У пральні, ресторані, апартаментах, майстерні. А коли головні, значить, небайдужі, отже, пропонуйте, як зробити більше й краще.

Сам він — генератор задумів та ідей. Але кожному скаже «дякую» за істотне зауваження й слушну пораду.

— Усе це — наше, тому й байдужих до того, що робимо, немає, — зазначає Володимир Петрович. — Вирішили ми на зорі господарювання: ні від кого не залежатимемо, і домоглися цього спільно. Нині у готелі — своя котельня з імпортним устаткуванням, супутникове телебачення, міжнародний телефонний зв'язок, копіювальні послуги. З кожного номера можна вийти в Інтернет. Конференц-зал обладнано всіма необхідними мультимедійними засобами. А найкращі фрукти й квіти на столах у ресторані — з готельного саду.

Середня зарплата співробітників — вища, ніж у місті й по галузі. У готелі — безплатні сніданки для всіх працівників, зачіски й уніформа. Подарунки й святкові столи, безпроцентні позички, оздоровлення, навчання у вузах за рахунок підприємства — на це гроші з неба не падають.

Сто зручних, затишних, з максимумом умов номерів практично постійно заселені гостями, які й у столиці не скрізь знайдуть такі апартаменти й такі послуги. Доброзичливість, повага, готовність усіляко допомогти гостеві в незнайомому місті — чудова риса не лише адміністраторів, а й усього персоналу.

Тут знають ціну грошам, які потрібні й для модернізації готельного господарства, і для соціальних програм. Водночас, завдяки гнучкій системі знижок, у готелі ніколи не відмовлять у допомозі постояльцеві-ветеранові й знайдуть можливість поселити на пільгових умовах спортсменів, які приїжджають на змагання, студентські й екскурсійні групи.

...Хто він, обдарований менеджер готелю, який дев'ять років поспіль утримує лідерство серед сотень тризіркових готелів країни, керівник, відзначений нагородами Президента, Прем'єр-міністра, галузевих відомств?

Такий самий, як і всі. Це сьогодні він — заслужений працівник сфери послуг України й академік. А в далекій юності Володя, випускник педвузу, був душею молоді в ПТУ, в армії, потім — на інтернаціональному будівництві «Союз».

Жаботинський не тільки рідкісного таланту керівник, а й у прямому значенні садівник-чарівник (одкровення Катерини Пилипівни — не пафос для журналіста). Сад на території комплексу — його дітище. Отут головний — він.

Цікаво, як Володимир Петрович готує кадри. Зі сторони бере рідко — йдуть за протекцією самих працівників комплексу. Свої поганого фахівця не приведуть. Тут, у «Дніпрі», і просуваються службовими сходами. Скажімо, Надія Михайлюк починала з покоївки, як, до речі, й інші адміністратори. Потім закінчила технікум, затим — курси англійської (її в необхідному обсязі мають знати всі, хто безпосередньо обслуговує гостей).

...На кухню ресторану прийшла практикантка з училища. Придивилися, залишили, відправили на навчання до вузу, дочекалися майстра найвищого класу. Самі для себе готують й інших професіоналів готельного господарства.

Що здивувало в «Дніпрі»? Ціни. Вони зовсім непорівнянні з якістю й кількістю послуг. Вони — на користь клієнтів, які тут завжди праві.

Насамкінець послухаємо їхні думки про «Дніпро».

❒ ***Мистецтвом ваших кухарів і професіоналізмом обслуговуючого персоналу може пишатися не тільки ваше місто, а й вся Україна.***

Працівники банку, Сімферополь.

❒ ***Велике спасибі за увагу й турботу на космічному рівні.***

Льотчик-космонавт Павло ПОПОВИЧ, Москва.

❒ ***Номери зручні, сніданок дуже смачний. Але найголовніше: персонал готелю — дивовижні люди.***

Пітер Дж. СТЬЮЕН, Нью-Йорк.

❒ ***Я буваю вдома 3-4 дні в місяць. «Дніпро» — найкращий готель України (якість послуг, ціна, доброзичливість персоналу).***

А. С., «Дженерал електрик».

❒ ***Чудова гостинність і дуже гарне обслуговування — із задоволенням приїду ще в цей готель!***

Михаль М., посол.

❒ ***Рідко можна знайти готель, де обслуговування — найвищої якості й де почуваєшся, як у друга вдома.***

Труетт ЛОССОН, США.

Підтверджую! У чому й розписуюся.

Іван ІЛЛЯШ.

Черкаси.

Фото надано готелем «Дніпро».

З бюджету цей готель, кращий в Україні, не одержує жодної копійки

2. «Краще любитиму її здаля...»

ЗАРОБІТЧАНСЬКІ ДІТИ

Учень однієї з тернопільських шкіл на прохання вчительки підготувати до уроку класну дошку витягнув п'ятигривневу купюру й витер нею написане. Потім демонстративно подер її і кинув у корзину із сміттям. Такі випадки з різними варіаціями повторюються в інших освітніх закладах. Діти, батьки яких працюють за кордоном, мають достатньо грошей, а от розпоряджатися ними уміють не завжди. Школи переповнені соціальними сиротами. Лише в обласному центрі налічується майже 700 школярів, у яких на заробітках за кордоном перебувають одразу обоє батьків, а таких, де хтось один з них, — тисячі. Педагоги, психологи б'ють на сполох: виростає покоління із знівельованими моральними цінностями, яке навряд чи зможе у майбутньому побудувати нормальні власні сім'ї, цінувати зароблену копійку. Не кажучи про те, що серед соціальних сиріт зростає наркоманія, розпуста, алкоголізм, злочинність. Поки що без батьків страждають вони, у майбутньому від них страждатиме суспільство.

Розмовляю на цю тему з учителькою школи №19 Тернополя Тетяною Іванівною Довбуш. Школа ця в одному з найбільших мікрорайонів міста, тож тут проблеми соціального сирітства — мов на долоні. У тих, що в центрі, вчаться переважно діти заможних батьків, яким немає потреби виїжджати на заробітки. Тетяна Іванівна — педагог від Бога. Не маючи власної сім'ї, повністю віддає себе чужим дітям. Скількох своїх вихованців застерегла від необачних кроків, скільком батькам допомогла не втратити дитину. Але... Хіба під силу одному чи кільком навіть дуже хорошим педагогам вплинути на соціальні явища, які від них майже не залежать? Ось кілька фрагментів з розмови з нею.

Це ілюзія, що такі діти дуже сумують за батьками. У молодших класах вони ще туляться до вчительки, підставляють голівки, щоб їх погладили, хочуть ласки. У старшокласників же абсолютно паразитичне ставлення до батьків-заробітчан, їх цікавлять лише гроші, дорогі подарунки. Донька, яка не бачила мами три-чотири роки, може одразу після обіймів влаштувати істерику, якщо та не вгадала розмір чи колір обновки, фірму дорогої косметики. Дівчатка, котрі ростуть без матері, вже з восьмого-дев'ятого класу зустрічаються з хлопцями й рано починають доросле життя. Однолітки їх не цікавлять, шкільних вечорів і дискотек вони уникають, їх ваблять ресторани, нічні клуби, дорослі компанії.

За навчання ніхто не переживає. Більше того, учительку, яка переймається рівнем їхніх знань, вони заспокоюють: «Не хвилюйтеся, Тетяно Іванівно, все буде добре». «Добре» — це досі означало, що мати чи батько заплатять не лише за навчання у вузі, а й кожної сесії даватимуть гроші, щоб купити оцінки у заліковій книжці. У тернопільських вузах це давно стало нормою. Та й наплодилось їх у розрахунку на заробітчанські гроші близько двадцяти лише у Тернополі; інститути, їхні філії є майже в кожному райцентрі. Звісно, випускника з купленим у такий спосіб дипломом ніхто на роботу не бере, тож він і далі сидить на шиї батьків. Даремно витрачені зароблені тяжкою працею кошти, невизначене майбутнє таких ось «спеціалістів»... Можливо, це замкнене коло розірве незалежне тестування?

Батьки свою вину за те, що залишили дітей, намагаються спокутувати грошима, купують дорогі речі, подарунки. Школярі не знають їм ціни, не вміють заощаджувати. Своїх товаришів оцінюють, як правило, виходячи з того, що у них є з матеріальних благ, у що вдягнені. Соціальна нерівність закладається вже у школі. Десь до п'ятого класу ще носять шкільну форму, далі вчителі змушені боротися з тим, щоб не ходили до школи напівголими і не носили дорогих прикрас. Тетяна Іванівна не раз стажувалася за кордоном і каже, що такого вільного поводження дітей з грішми, як у нас, не спостерігала ніде. Скажімо, у Швейцарії взагалі немає поняття кишенькових грошей. А якщо підліток хоче їх мати, то мусить заробити сам.

> **Батьки свою вину за те, що залишили дітей, намагаються спокутувати грошима**

Усім батькам, які зібралися на заробітки й чиї діти навчаються у Тетяни Іванівни, вона дає номер свого мобільного телефону. У її класі немає прогульників. Трапляється, матері телефонують з Італії чи Греції й відпрошують свою дитину на кілька годин, якщо треба піти до лікаря чи ще з якихось причин, бо знають, що контроль за відвідуванням школи у класного керівника суворий. Трикутник «мама-дитина-вчителька» майже завжди спрацьовує. Завдяки тісному зв'язку з батьками-заробітчанами вдалося порятувати не одну дитину.

Але таких педагогів, як Тетяна Довбуш, чого гріха таїти, мало. Вона взяла на себе більше, ніж її колеги, які просто не мають ні часу, ні бажання перейматися проблемами соціального сирітства. Зі школи на заробітки поїхали найталановитіші педагоги. Нині вони прислуговують неграмотним сеньйорам, котрі замість підпису ставлять хрестик. Між іншим, наростають тенденції, коли батьки забирають дітей для навчання в Італію, Іспанію чи ще якусь країну. Навіть ті, хто мав тут посередні оцінки, там стають відмінниками. Але оскільки здобувати вищу освіту за кордоном дорого, такі діти повертаються знову в Україну, значно відставши за програмою від ровесників, зате ставши більш розбещеним.

Тетяна Іванівна не засуджує тих, хто їде на заробітки. Каже, що не має на це морального права. Вона не втрачає зв'язків із своїми випускниками, і дуже часто їй боляче за них. Один з її найталановитіших учнів, який з відзнакою закінчив біохімічний факультет, змушений щороку на кілька місяців їздити до Австрії допомагати фермеру, бо на свою зарплату сім'ї не прогодує. У нього двійко хлопчиків. Що коїться у їхніх голівках, коли тато, хай і не надовго, покидає їх? Інший батько, навпаки, залишився з двома синами, а дружина поїхала на заробітки. Нагодувати, попрати, перевірити уроки, на роботу бігти — чоловік буквально валився з ніг. Коли мати приїхала й менший син її не впізнав, вона ридала. Здобуті так важко гроші за нинішніх українських цін швидко розтанули, почуття охололи. Чи вдасться зберегти родинні стосунки? До речі, рівень розлучень у заробітчанських сім'ях утричі вищий, ніж в інших. Чоловіки, морально вбиті тим, що не можуть забезпечити родину, спиваються, деградують, матері за кордоном знаходять нових супутників життя. У кращому разі забирають дітей, у гіршому — залишають з батьком-пияком, старенькою бабусею чи подругою.

Одразу після помаранчевої революції, за словами Тетяни Довбуш, батьки часто телефонували з одним запитанням: «Коли приїжджати?» Вони так сподівалися на зміни в Україні... А легше жити не стає. Заробітчани шоковані нашими цінами. Вони вже не можуть заробити на квартиру за тричотири роки, як колись. Ціни на житло у Тернополі прирівнюються до світових або навіть перевищують їх. Нещодавно мої знайомі, продавши трикімнатну квартиру в Тернополі, купили за ці гроші п'ятикімнатний котедж на березі моря в Іспанії. За ними потягнулися близькі й далекі родичі з сім'ями. Мало хто із заробітчан повертається додому назавжди. І там вони чужі, і тут уже не свої. Тетяна Іванівна згадує, як на випускному вечорі її дівчатка підбігали за порадою чи зі своїми секретами до неї, а не до матерів, які з цієї нагоди відпросилися на кілька днів у своїх сеньйор. Вони почувалися чужими на святі власних дітей.

Якими вони виростуть, недолюблені у дитинстві, не приласкані у юності твої майбутні громадяни, Україно? Чи навчать їх батьки поважати старших, трудитися чесно, любити свою Батьківщину? «Краще любити її здаля, — заявив син моєї колеги, котра вже п'ятий рік працює в Іспанії. — Не дочекаюся, коли закінчу школу й мама забере мене звідси». Більшість дітей заробітчан, свідчать соціологічні дослідження, мріють виїхати з України. І навіть третина тих, батьки яких живуть тут постійно. Як мовиться, без коментарів.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

По вугілля — до... смітника
ходить колишня працівниця шахти

«Від нашого будинку до «зручностей» — сто метрів. До колонки — в один бік, до туалету — в другий». Такими словами зустрічають гостей мешканці вулиці Бредіхіна на околиці Донецька. Живуть тут переважно колишні шахтарі. Будинок Алли Бучок — колишній барак, споруджений в 20–х роках минулого століття. Щоб набрати відро води, господарка вирушає до колонки. Треба засунути руку по лікоть до труби, підтягнути важіль — і тоді з'являється вода. По вугілля для пічки жінка вирушає до... смітника.

— На смітнику біля шахти збираю «жужелку», просіваю, — ділиться секретами «технології» Алла Олексіївна. — Там вуглиночки трапляються. Тим і топлю. По дрова теж на смітник ходжу. Ножівку з собою прихоплю. Попиляю — тим і топлю.

Як колишня працівниця шахти, Алла Бучок має право на отримання безплатного вугілля. Але, по-перше, якість його залишає бажати кращого. А по-друге, 3,1 тонни, які видають, на рік не вистачає. Пенсіонерка, яка живе разом із дочкою, здебільшого розтоплює піч раз на три дні. «Зміцнюємо здоров'я, загартовуємося», — жартує господарка. Моя співрозмовниця каже, що не передбачала такої старості. Чоловік, теж колишній шахтар, помер. «Добре заробляли, жили. Сподівалися: отримаємо квартиру, та й на старість вистачить. А тепер ось залишилися вдвох із дочкою. Син дорослий, але він тут не живе».

Алла Олексіївна — заступник голови селищної ради, тож клопочеться не лише за себе, а й за всіх мешканців. «Біля колонки відкрита яма, не дай Бог, впаде туди хтось, адже діти бігають, — перелічує «проблемні» місця співрозмовниця. — Туалет не чиститься з дня спорудження, мабуть. «Швидка» не хоче їхати до нашого селища: машини застрягають у багнюці. Бомжі обживають покинуті будинки. Ось бачите, в сусідній квартирі ми самі заклали цеглою вікна, щоб не залізли чужі».

Аналогічне житло у райвиконкомі пропонують черговикам: мовляв, заселяйтеся. Але досі жодного бажаючого не знайшлося. Прийдуть, подивляться — і тікають геть. Аби довести до ладу таку «квартиру», потрібно чимало грошей.

Алла Бучок приїхала на Донбас із села на Київщині. Свого часу не захотіла гнути спину в колгоспі за «палички». В шахтоуправлінні імені газети «Правда» пропрацювала три десятки років. І стільки само простояла в черзі на квартиру. Назване шахтоуправління було одним із трьох вугільних підприємств, які закривалися в рамках так званого пілотного проекту спільно зі Світовим банком. За проектом закриття колишнім гірникам, які стояли на черзі, мали дати квартири. Отримати їх пощастило менш ніж половині черговиків.

— Я була в черзі 65-та, а квартир давали 160. Мені не дісталося: пояснили, мовляв, даємо лише висококваліфікованим робітникам, — скаржиться пенсіонерка. — Я працювала машиністом підйому — хіба це не висококваліфікована робота? Адже відповідаєш за життя людей. І на «лебідці» в шахті працювала, і лісогоном, і газоміром, і під насипкою. У мене і похвальна грамота є. Третій рік суджуся через таку несправедливість, але кінця-краю немає».

Торік донецька влада за програмою «Доступне житло» надала 905 квартир. «Головним чином це пільгові категорії, — пояснив міський голова Олександр Лук'янченко. — В тому числі 93 квартири — це відселення із ветхих будинків». На запитання «Голосу України», чи належать до пільгової категорії працівники закритих шахт, міський голова зазначив: «На жаль, шахтарі і працівники інших закритих підприємств не забезпечуються житлом за рахунок місцевих рад. Кожне підприємство на момент ліквідації повинне мати проект, де містяться такі заходи. Якщо надання житла включене до проекту і є фінансування, вони отримуватимуть квартири. Але благодійних функцій міська рада не має».

Ліна КУЩ.
Фото Олексія БУДЬКА.

Учора в київській галереї «Мальовнича Україна» пройшов вечір пам'яті видатної художниці Тетяни ЯБЛОНСЬКОЇ

Завтра в столиці відбудеться церемонія вручення щорічної театральної премії «Київська пектораль».

ПОДРОБИЦІ

КРИМ

У Ялті реставрували театр Чехова

Нарешті реконструйовано (після десяти літ консервації) знаменитий театр, де виступали Заньковецька, Кніппер-Чехова, Комісаржевська, Качалов, Шаляпін, Рахманінов, уся трупа МХАТу.

Цей театр створено 1908 року київським купцем Новіковим за проектом архітектора Шаповалова. За останні два роки його кардинально відновили. Інвестор — Національна резервна корпорація Росії — вклав у воскресіння театру понад 10 млн. євро. Переможець тендера з реконструкції — «Комерційна компанія», що є складовою бізнес-структури банку НРБ Україна, та підрядник — будівельна компанія «Ербек».

Театр став багатофункціональним, не поступається модерним європейським театрам. Тут обертається сцена, телемонітори в залі, новітнє звукове, світлове, акустичне устаткування, зокрема й для синхронного перекладу. Репертуар оновленого театру розписано на багато місяців уперед.

Віктор ХОМЕНКО.

КИЇВ

Пишеш російською? Отримай премію!

Здається, ще недавно в Києві вітали перших лауреатів Міжнародної літературної премії імені Юрія Долгорукого. А нинішньої весни вже вчетверте названо імена лауреатів премії, заснованої Московським Фондом підтримки співвітчизників імені Юрія Долгорукого за участі Посольства РФ в Україні та київського літературного журналу «Радуга» для українських авторів, котрі пишуть російською мовою.

Журі розглядало книги, видані наприкінці 2006-го та в 2007 році, а також романи й повісті, опубліковані в періодиці. Це 256 робіт (147 поетичних збірок і 109 прозових творів). Надруковані вони в 18 областях України, а також у Москві, Петербурзі, Ростові-на-Дону.

Урочисто вручали премію у Великому залі Оперної студії консерваторії. Цього разу лауреатами стали: Інна Лісова за прозову книжку «Пасьянс «Четыре дамы», Володимир Спектор — за книжку віршів «Не по Гринвичу отсчитывая час» і Сергій Шелковий за книжку віршів «Июнь-июль».

Премію присуджують також громадським діячам, ученим, журналістам, котрі утверджують цінності слов'янської цивілізації та близькості двох народів. Лауреати цієї номінації — автори підручника «Страноведение. Россия» Володимир Звиняцьковський, Олександр Олейников і Оксана Філенко.

Диплом, медаль і грошову винагороду (2500 у. о. в кожній номінації) лауреатам вручали голова Московської думи Володимир Платонов, Посол Росії в Україні Віктор Черномирдін, директор Московського Фонду імені Долгорукого Василь Зуєв, перший секретар правління Союзу російських письменників Світлана Василенко. Свято завершив концерт знаменитостей з Москви — соліста Большого театру Володимира Мальченка, солістки театру «Гелікон-опера» Марини Андрєєвої та ансамблю «Надія».

Керівництво Фонду планує випуск книжкової серії «Лауреати літературної премії імені Юрія Долгорукого». Тиражі книжок безплатно передаватимуть до українських бібліотек.

Наталія ВАДИМОВА.

Пішла з життя Юлія Ткаченко-Задніпровська

Днями театр імені Франка прощався з народною артисткою України Юлією Семенівною Ткаченко-Задніпровською. Серце актриси зупинилося 21 березня, до 80-літнього ювілею вона не дожила всього 4 місяці.

Юлія Семенівна народилася в акторській сім'ї. Свій творчий шлях розпочала на сцені Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка одразу після закінчення київського театрального інституту. Вона належала до славної когорти франківців, яким випало щастя розбудовувати українське сценічне мистецтво у складні повоєнні часи. Майстриня працювала поруч з фундатором театру Гнатом Петровичем Юрою та іншими корифеями національної сцени, імена яких стали легендами.

Більше 50 років її ім'я для багатьох прихильників мистецтва театру було синонімом не просто високого професіоналізму, а й справжньої театральності, вишуканості художнього смаку. Глядачі пам'ятають її ролі: Антигону Софокла, Леді Макбет У. Шекспіра, дружину

Ярослава Мудрого Інгігерду в п'єсі «Ярослав Мудрий» І. Кочерги, Кассандру Лесі Українки, Вассу Железнову М. Горького. Ці ролі ввійшли до золотого фонду українського сценічного мистецтва.

Неоднозначна Клер Цаханасян з вистави «Візит старої дами» за п'єсою Ф. Дюрренматта у виконанні Юлії Семенівни відкрила для українського кону нову театральну естетику. Своєю роботою актриса довела, що український театр спроможний існувати в контексті світового. Тут зустрічалися дві театральні школи: глибоко-психологічна й школа епічного театру, від чого вистава набувала поліфонічного звучання. Абсолютно іншою, незнаною, просякнутою м'якою іронією постала її леді Хеф з вистави «Бал злодіїв» Ж. Ануя. «Прем'єра» Кромвелла, де вона зіграла роль Фант, колишню зірку Бродвею, здивувала віртуозністю і легкістю, з якою актриса провела глядача у найпотаємніші нетрі людської душі і довела, що над істинним талантом час невладний.

Роботу в театрі Ткаченко-Задніпровська протягом 20 років поєднувала з викладацькою діяльністю. Спочатку в студії при Національному театрі імені Івана Франка, а з 1986 року — на кафедрі акторської майстерності Київського державного інституту театрального мистецтва імені І. Карпенка-Карого. Нині практично не існує жодного театру в Україні, де б не працювали учні Юлії Семенівни — корифея української сцени, яка щедро й щиро віддавала свій талант, свої знання, свою наснагу не тільки рідному колективу, а й сприяла подальшому розвитку сценічного мистецтва України.

Колектив Національного академічного драматичного театру ім. Івана Франка.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Шлях до аплодисментів

Донецький академічний український музично-драматичний театр відзначив 80-ліття

Цей театр — найвідвідуваніший із обласних муздрамтеатрів країни. За останні роки колектив зробив чимало для того, аби прищепити городянам гарну звичку ходити на вистави. Черги перед касою в очікуванні вхідних квитків — часте явище.

Донецьким театр став не одразу. Біографія його почалася в 1927 році, коли в Червонозаводському районі Харкова, тодішньої нашої столиці, було створено театр, покликаний нести культурно-просвітницьку місію на сході України. В 1933 році театр переведено до Сталіно (так тоді звався Донецьк).

Театр-ювіляр приймав вітання і подарунки. Звання народної артистки України отримала Олена Хохлаткіна, а заслуженого артиста — Андрій Бориславський. Звання «Заслужений діяч мистецтв України» удостоєні балетмейстер Геннадій Дибовський та головний хормейстер Тетяна Пащук. Донецький міський голова Олександр Лук'янченко вручив театрові документи на дві квартири. Колектив отримав грамоти від Мінкультури, облради та облдержадміністрації. А художнього керівника—генерального директора театру Марка Бровуна нагороджено відзнакою «Шахтарська слава» II ступеня. Оплесками зустрів колектив повідомлення міністра культури і туризму Василя Вовкуна про те, що готуються документи для присвоєння театру статусу «національний».

Наступного дня відбулося засідання «круглого столу» за участю представників Мінкультури, Спілки театральних діячів, Академії мистецтв України, провідних театрознавців. Тема — особливості роботи і шляхи розвитку театру на сході України. М. Бровун розповів про репертуар театру, де порівну — української, світової класики і сучасної драматургії. Усі вистави, окрім російської класики, йдуть українською мовою і мають велику популярність. У стінах театру зародилися традиційні фестивалі — «Театральний Донбас», «Золотий ключик».

— Разом з тим український театр на сході та півдні України потребує більшої уваги і підтримки з боку держави, — зазначив керівник Донецької муздрами. — Про це йшлося ще п'ять років тому на виїзному засіданні Комітету Верховної Ради з питань культури і духовності, яке проходило в Донецьку спільно із профільною комісією облради. Щоб колективи не почувались, як розрізнені князівства, треба створити нову, сучасну модель театру, яка принципово змінить підхід до всіх питань його діяльності: від використання транспорту і майстерень до надання службового житла. Але для цього потрібна економічна база.

Під час «круглого столу» обговорювалися актуальні проблеми режисури, перекладів, підготовки фахівців. Голова Національної спілки театральних діячів України Лесь Танюк запропонував створити філію центру імені Леся Курбаса в Донецьку.

Ліна КУЩ, Світлана КУДРЯВЦЕВА.

Книгарні наступають на пивниці

У невеликому райцентрі Стара Вижівка на Волинському Поліссі відкрито книжковий магазин.

Один з ініціаторів доброї справи — голова райради Борис Смілий. Шанувальник книги, він разом з директором облдрукарні Дмитром Головенком подбав, щоб відродити в селищі книготоргівлю.

— Саме мені випало 1996 року забрати із старого магазину перед його закриттям цілу машину літератури, — пригадав, виступаючи на відкритті книгарні, Борис Степанович. — Не пам'ятаю, скільки виклав за неї мільйонів купоно-карбованців, але й досі не жалкую. Адже цілих дванадцять літ, щоб купити книжку, наші люди мусили їздити до Ковеля або Луцька. А колись книги, окрім райцентру, продавали ще й у Смідині, Дубечному, інших великих селах. Цей магазин невеликий, але сподіваюся, що разом з обласною друкарнею збудуємо просторіший. Землю під нього відведемо на пільгових умовах. Він став би подарунком Старій Вижівці до її 500-річчя, яке відзначимо в серпні.

Директор облдрукарні Дмитро Головенко добре опікується розповсюдженням книг на Волині. Державному підприємству, яке він очолює, належить кілька спеціалізованих магазинів і кіосків «Ваша книга». Ця мережа постійно зростає. Перерізаючи стрічку в Старій Вижівці, Дмитро Адамович зауважив:

— Поки що книг тут небагато: кілька сот назв. Але хочемо, щоб книгарня стала комунікативним центром, де відвідувач зміг би замовити будь-яку книжку, в тім числі й видану нашою облдрукарнею. А таких торік було 114. До речі, незабаром облдрукарня відкриє книгарню в селищі Ратне, що неподалік від кордону з Білоруссю.

Радник голови облради Володимир Блінов у своєму виступі нагадав, як колись у Стару Вижівку за книгами приїздили за сто кілометрів навіть з Луцька. «На жаль, зруйнувавши стару систему книгорозповсюдження, ми лише сьогодні беремося за її відродження, — зазначив він. — Облрада, її голова Анатолій Грицюк всіляко підтримуватимуть цю державної ваги справу».

А ось що сказав голова райдержадміністрації Микола Бащук: «За роки незалежності в районі побудовано десятки барів — на кожному повороті, у всіх закутках. Нарешті настав час відкривати і книгарні».

Кажуть, того дня в сусідньому з новим магазином кафе «Волинянка», де колись діяла книгарня, відвідувачів було менше, ніж зазвичай.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: директор облдрукарні Дмитро Головенко (другий зліва) охоче пропонує покупцям нові книги.

Фото автора.

Хутір для Тараса Бульби

У колишньому сотенному містечку Вереміївка, на стрімкому береговому виступі Дніпра, київський історик, мистецтвознавець, видавець, фотохудожник, Шевченківський лауреат Володимир НЕДЯК (на знімку) відтворює дивовижний світ козацько-чумацької України.

Вереміївка — веремія, буча

Живописець, етнограф і мандрівник Опанас Сластіон 1878 року занотував у щоденник: «Із Ольгою Петрівною Косач (матір'ю Лесі Українки. — **Авт.**) ми якось змовилися провідати казкову Веремїївку, що жила ще життям XVIII сторіччя. Чоловіки там ще носили довгі запорозькі чуби. Діди, чоловіки і навіть парубки вбиралися у старовинні сині жупани з вишитими черницями сусіднього монастиря закаврашками та срібними різнофігурними фібулями-застібками. Носили також червоні сап'янці з китицями із зовнішніх боків халяв та з великими порожніми всередині залізними підковами... Справді, здавалося, що ми перенеслися в інший — старий історичний український світ...».

Козаків і чумаків у Веремїівці завжди було чимало. Тут, у лицарському осідку, часто бували Хмельницький і Кривоніс, Петро Дорошенко і кошовий Гладкий, Іван Богун та Данило Нечай. Досі топоніміка села та навколишнього степу зберігає подих бурхливих часів, «веремії». Є тут протока Дніпра Ревун, козацькі могили Близниці, сільські кутки Нечаївка, Біла Голова, Город, а центр Веремїівки зветься Столиця. Веремяки були кремезними, гоноровими та ще й на голову вищими від сусідів. Поширене веремїївське прізвище було Келеберда («висока людина»).

«Високі люди» з Веремїівки на початку XX століття підняли повстання, відоме в історії як «Веремїївська буча». У 1920 роках веремїівські отамани Іван Савченко-Нагірний та Охтанась Келеберда боронили від червоної окупації рідну землю.

Ось у такому краї сучасний отаман-романтик, дослідник старожитностей, автор книги «Україна — козацька держава», уродженець Веремїівки Володимир Недяк почав будувати історико-етнографічний музей-заповідник «Козацькі землі України».

У степу, засіяному нечуйвітром

Заходимо на просторий старшинський двір. Тут вирито котлован під кам'яницю козацького полковника.

Поруч — стайня для 10—12 коней та вівчарня на 60 овець і кіз. Велика волівня, плетена з лози і топтана з глини, де стоїть пара чумацьких волів-велетнів — Майор і Полковник.

— Оцих красенів я привіз позаторік із хутора Варварівки Гуляйпільського району Запорізької області, — розповідає пан Недяк. — Їх хотіли віддати на м'ясокомбінат услід за трьома попередніми парами. Поки доїхав із Києва до Гуляйполя, ціна за велетнів зросла майже удвічі. Але волів я таки визволив, і вони тепер розкошують у Веремїівці.

У степу, засіяному ковилою, чебрецем, нечуйвітром і полином, височіє могутній старий вітряк XIX століття. Як пояснює Володимир Недяк, це млин, перенесений із сусідніх Кліщинців, батьківщини Михайла Старицького, котрий також кохався в українській старовині.

— Усі вітряки, а їх тут стоятиме восьмеродесятеро, будуть діючими, «живими», — захоплено веде далі співрозмовник. — Млини відновимо за стародавньою конструкцією і матеріалами. Бачте, вже насипано три кургани, — показує на узвишшя. — Це для веремїівського восьмикрилого, лящівського чотирикрилого і тимченківського шестикрилого вітряків.

До всього, що будується тут, господар прискіпливий, хоче, щоб навіть найдрібніша деталь відповідала козацькій автентичності:

— Найбільше боюся псевдостаровинного стилю й еклектики!

— Великий клопіт знайти майстрів, — каже Володимир Володимирович. — Таких, щоб володіли старовинними ремеслами: працювали з деревом, лозою, очеретом, соломою. Мені пощастило, — похвалився. — За порадою давнього товариша знайшов у Чорнобаївському районі добру бригаду майстрів. Це родина Бондарів, батько й троє синів. Дякувати Богу, не п'ють, як ченці, зате лаються, як козаки, торгуються, як ляхи, а працюють, як спецназ, — пожартував.

Ще й «Чумацький постій»

Заходимо у майбутню козацьку полкову канцелярію. Вражає кількість експонатів. Серед десятків тисяч старожитностей багато унікальних: понад тисячу зразків старовинного одягу, понад три тисячі вишитих і тканих рушників, десятки вовняних килимів, безліч предметів побуту, велике зібрання дерев'яної сакральної скульптури, чимало ужиткових меблів, сотні народних картин, розписні й різьблені скрині й мисники, з півтори сотні мереживних ярем, десятки возів і возиків, до півсотні човнів-довбанок. А ще — кінська збруя і козацька зброя, коралі й дукачі, стародруки і мапи козацької України, зо два десятки половецьких кам'яних баб і, певно, стільки ж велетенських жорен з млинів, десятки кам'яних корит, котків і гарманів...

Усе це Володимир Недяк збирає з 1963 року. За той час об'їздив Наддніпрянщину, Київщину, Чернігівщину, Полтавщину, Житомирщину. Побував на Волині, на Гуцульщині та Поділлі. Він прагне, щоб експозиція якнайповніше відображала картину великого козацького світу — від Карпат до Кавказу, від Чорного моря до Білого. Упевнений, що «коли Господь не зупинить і здоров'я не покине», то за рік-два постане і козацький хутір Тараса Бульби, і садиба Федора Мигаля — чумацького ватага з Веремїівки.

За задумом Недяка, тут постане Веремїівська Січ. Піднімуться козацькі курені, січові мури та вежі, храми Покрови Божої Матері й Миколая Чудотворця. Веремїівська Січ, мріє романтичний прагматик, стане осередком козацького духу та гніздом майбутніх орлів-патріотів. І серед молодих козацьких пластунів на Веремїівській Січі виросте козацький лицар і стане колись великим українським президентом...

— Цей музей відрізнятиме від інших музеїв те, що в ньому можна буде жити, працювати, вчитися, — каже В. Недяк. — На хуторі стоятимуть півтора десятка козацьких і чумацьких дворів. А ще — оселі бондаря й гончара, пасічника й рибалки, знахаря й коваля. В цих садибах науковцям, митцям та туристам можна буде зупинитись. У заповіднику «Козацькі землі України» відбуватимуться виставки музейних і приватних колекцій, проводитимуть наукові конференції, всеукраїнські й міжнародні фестивалі етнічної музики, художні пленери, ярмарки образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва тощо.

Крім «хутора для Тараса Бульби» затятий веремяка надумав відтворити й «Чумацький постій». Місце обрав — на річці Сула, неподалік шляху Бориспіль—Кременчук. Для облаштування цього історико-етнографічного, культурно-оздоровчого музейного комплексу у Недяка є все необхідне. От тільки з виділенням землі під «Чумацький постій» — проблема. Більшість депутатів черкаської облради, хоч і схвалюють проект, а голосувати за передання земельної ділянки не поспішають.

Кілька літ тому, коли він взявся писати книгу-енциклопедію «Україна — козацька держава» багато хто не вірив у такий проект. Мовляв, це під силу лише академічному інституту! А Володимир Недяк зробив сам! Розкішну книгу на 1216 сторінках з 5175 світлинами він підготував, упорядкував і видрукував у власному видавництві. За цю монументальну працю невтомний дослідник отримав Шевченківську премію 2006 року.

Після цього хіба виникнуть сумніви, що невдовзі на Лівобережжі Дніпра, де чарівна Сула розрізає чебрецевий степ навпіл, виросте хутір Тараса Бульби, постане Веремїівська Січ, розкинеться возами уздовж шляху чумацький постій?! Отож-то.

Лідія ТИТАРЕНКО,
Володимир БЕЗУГЛИЙ.

Черкаська область.

Фото авторів.

БУДЕННІ ЕТЮДИ

«Бойовик» з білими руками

Спершу побачила велетенські пакети з пиріжками в дужих чоловічих руках. А потім упізнала давнього приятеля Стефка.

— Троє пацанів — це не жарти, — сміється він. —Для них ці сімдесят пиріжків — на десять хвилин.

Про його ремесло двома словами не скажеш. Стефко —музикант, літератор, продюсер, дизайнер, а ще — «професійний» батяр. Точному перекладу це слово не підлягає. Словники тлумачать як «гульвіса». Але який гульвіса отак дбатиме про дружину й трьох синів: чотирнадцяти, одинадцяти і чотирьох років? Жартома таке сімейство не утримаєш, а жартами — можна. Стефко веде програму гумору на ТБ, а на пиріжки заробляє на корпоративних вечірках. Відпрацює — й бурхливо обурюється системою:

— Народ чисто звар'ював! Усі кажуть про третій палець для спікера: було чи не було? А те, що всій інтелігенції і мені держава скрутила велику комбінацію із трьох пальців, — нічого? Днями чую, як на весіллі лабухи співають мій «золотий» шлягер. Їм сказали, що у залі — автор. Вони стушувалися, не знали, мовляв. А якби знали, то що? Гонорар би платили? Я сам зробив гумористичний журнал: готував тексти, малюнки, дизайн. Одна партія йшла на вибори — обіцяла «бабки». А до парламенту не пройшла, і «бос» мені каже: «Які гроші? Такий журнал можна зробити в селі за сто доларів, а ти скільки просиш?». У мене лишився примірник, решту тиражу забрали і десь гноять. Шкода, це — направду гарна річ. Набридло! Я зараз створюю партію інтелектуалів. Добре, що тебе зустрів. Підеш? У нас будуть свої бойовики, я вже переговорив з деякими потужними хлопцями...

Офіціантка дивилася на нас косо: скільки можна цідити нещасні 25 грамів коньяку? Не дочекавшись солідного замовлення, вона увімкнула телевізор над нашими головами. Я сподівалася, що Стефко гримне сильним басом: «телевізора не замовляли!» А він — ані пари з уст. Довелося мені пискнути: «зробіть тихіше!». Ідейний «мозок» майбутньої партії інтелектуалів-бойовиків мовчки досмоктував останні краплі. Я звернула увагу на його руки — ніжно-білі, без натяку на фізичну працю. Ці пальці — для саксофона. Інші комбінації не передбачені породою...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Невловимий ювіляр

ВІТАЄМО!

Колись, ще за радянських часів, побачив світ роман Володимира Яворівського про Катерину Білокур. У кінці описувалося, як на початку 1960-х героїня помирала в яготинській райлікарні, а молодий лікар і поет Дмитро Шпита стояв і плакав, безсилий допомогти геніальній землячці.

В Яготині тоді справді жив такий лікар і поет Дмитро. Щоправда, його прізвище звучало трохи інакше — не Шпита, а Шупта. Але в час появи того роману прізвище Шупти краще було не згадувати. Бо він був знайомий з Василем Стусом та іншими неблагонадійними поетами, отож і його вважали дисидентом. Тоді, звісно, широка публіка всього цього не відала. І Шупта-поет здавався якимось загадково-невловимим: надрукує кілька невинних ліричних віршів у яготинській райгазеті «Зоря комунізму» — й знову його довго не чути. Мало хто знав, що «компетентні органи» не дають Шупті не те що друкуватися, а й просто спокійно жити на світі.

Хто відвідував у 1970-х літературну студію при яготинській «Зорі комунізму», запам'ятали Шупту мовчазним. Вірші свої він читав, але говорив небагато, лиш усміхався у пшеничні вуса. До речі, ту студію вів Євген Товстуха — нині знаменитий фітотерапевт, а тоді — просто лікар санепідемстанції, котрий писав оповідання та повісті. З тієї літстудії ще вийшов відомий поет Іван Царинний (нині покійний) та Леонід Осауленко — автор унікального дослідження про гетьмана Павла Скоропадського.

...На початку 1980-х, в епоху Андропова, пройшла в Яготині дивна чутка, що Шупта — терорист, що у нього знайшли пістолет. Хтось у ту провокацію повірив, хтось ні, але поет якийсь час провів у Лук'янівській тюрмі й після того до Яготина не повернувся. Він і раніше часто міняв місця роботи й проживання (як при тім зумів написати понад три десятки книжок — одному Богові відомо!). Цього разу отаборився в Одесі, там і застало його 70-ліття.

Оце привітання трохи запізнилося, ювілей вже минув. Річ у тім, що сподівалися дістати у ювіляра його фотопортрет — попросити по телефону. Хто ж знав, що в одеському помешканні поета немає телефона! А зрештою, Шупта як Шупта — невловимий, навіть по телефону.

З роси і води вам, Дмитре Романовичу!

Віталій ЖЕЖЕРА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 58 (4308)
СЕРЕДА, 26 БЕРЕЗНЯ 2008

Запорізька АЕС завершує виробництво третього з початку березня мільярда кіловат–годин електроенергії *(Укрінформ)*

В Австралії 1 квітня розпочинається міжнародна акція «Незгасна свічка», присвячена 75–м роковинам геноциду українського народу *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ВІННИЧЧИНА

Фальш у власному соку

12 тонн м'яса невідомого походження утилізовано на Тульчинському ветеринарно–санітарному заводі на Вінниччині.

Продукцію сумнівної якості працівники відділу ветеринарної міліції та управління боротьби з економічними злочинами обласного УМВС виявили у холодильних камерах одного з приватних підприємців у приміському селі Стрижавка. Там зберігалися уже підготовлені до реалізації три тисячі кілограмів консервованої яловичої печінки у власному соку з простроченим терміном використання. Крім того, на 800 кілограмів м'ясного фаршу та 970 кілограмів продукції птахівництва не було документів про їхнє походження та якість. Загалом у підприємця вилучено продукції сумнівної якості на суму майже 120 тисяч гривень.

Згідно з рішенням обласної надзвичайної протиепізоотичної комісії м'ясну фальш передали на утилізацію. Втім, її власник відбувся лише адмінштрафом, бо чинне законодавство не передбачає кримінальної відповідальності за такі порушення.

Віктор СКРИПНИК.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Цілорічний лід дасть змогу створити 500 робочих місць

Швидкими темпами у Кам'янці-Подільському споруджується льодовий палац, замовником якого виступило ТОВ «Інвестбуд-Кам'янець». Уже в жовтні, повідомляє Володимир Коваленко, директор із розвитку компанії «TAUR-Холдинг», що здійснює будівельні роботи, відчинить двері спортивно-розважальний комплекс. Цілорічний каток з льодом, два кінозали, більярдний клуб, боулінг-клуб на 12 доріжок, спортивний та продовольчий супермаркети, кафе та ресторанчики — все це до послуг кам'янчан. Місто давно потребувало нових розважально-відпочинкових закладів, бо 38 відсотків його населення становить молодь, а щороку сюди приїжджають понад 200 тисяч туристів. Та найважливішим для громади міста є те, що із введенням у дію цього об'єкта буде створено півтисячі нових робочих місць. А для дітей у палаці працюватимуть гуртки та секції — таку умову інвесторам поставила місцева влада.

Віра ШПИЛЬОВА.

Юридична допомога для найбідніших

У Хмельницькому запровадили пілотний проект з надання безоплатної правової допомоги у цивільних справах малозабезпеченим верствам населення. Для цього на базі громадського об'єднання Хмельницьке регіональне відділення асоціації міст України створено спеціальний центр. Він діятиме поруч із відділом звернень громадян міської ради.

Ірина КОЗАК.

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Перемагають наступом

Президент України на останньому засіданні РНБО заявив про «інформаційно–психологічні кампанії», які розгорнули інші держави проти нашої країни. Це, на думку Віктора Ющенка, — головна загроза національній безпеці України. Агресивну інформаційну експансію проводять іноземні телекомпанії, радіостанції, друковані ЗМІ та інтернет–видання, які абсолютно впевнено почуваються в нашому медіапросторі. Вони дезінформують суспільство з таких тем, як національна єдність, територіальна цілісність, мова, культура, релігія, євроатлантичне прагнення України.

«Є кілька центрів, є колосальна система телерадіостанцій, інших видань, які працюють не на інтереси України, проводячи політику інших держав, — наголосив Президент. — Через це створюються регіони некерованої нестабільності, формується соціальна напруга...» Мало того, «в нас у сфері друкованих ЗМІ навіть немає державного органу, який би проводив державну політику». Тому, підсумував Віктор Ющенко, «виникає логічне запитання: ми представляємо суверенну державу, у якої є суверенність, інформаційні інтереси, чи ми житимемо продуктами інших країн?»

У автора цих рядків також «виникли логічні запитання»: чому аж третій Президент новітньої України, і то на четвертому році свого врядування, помітив давно очевидне — інформаційну агресію проти нашої незалежної держави? Чому всю цю «вогнепальну обойму», що маскується «гумовою кулькою» уточнення «в Україні», спокійно реєстрували чиновники, посадові обов'язки яких зобов'язують «проводити державну політику», чому Інтернет засмічено характеристиками на «недорікуватих хохлів», а телеефір, і це знову ж таки нікого не бентежить із держпосадовців, шовіністичними програмами сусідньої країни? Якщо це є вияв свободи слова, то чому в демократичному Стокгольмі не можна купити «Известий» в Швеции» чи в Осло «Комсомольской правды» в Норвегії»? Чому телебачення, скажімо, Ізраїлю не транслює передач неонацистів, а французькі інтернет-користувачі «не пригощаються» рецептами поїдання Ельзасу і Лотарингії їхніми сусідами? Чому, зрештою, в Росії ФСБ перейнялося роздумами на віртуальному сайті нашого земляка, який просто закликав «москалів» до національної толерантності?

Між тим ще в 1995 році «Голос України» в циклі статей докладно проаналізував матеріали російських газет, що виходять у нас під «грифом» «в Україні». Ми на конкретних прикладах довели, що суть цього, начебто безневинного на перший погляд, починку полягає в дезінформації суспільства з тих тем, які перелічив Віктор Ющенко на засіданні РНБО. Редакція тоді навіть надіслала публікації до адміністрації Президента Кучми, сподіваючись, що це приверне увагу якщо не гаранта особисто, то когось з його оточення, хто мав би замислитися над порушеними проблемами. Якби у відповідь — тільки мовчання, ще можна було б пережити. Але Леонід Данилович невдовзі в телеінтерв'ю вже призабутому нині Сергію Доренку побіжно відреагував на наше звернення таким дивовижно «державним» чином: «Ми, хохли, люди добрі». Ось і розхльобують нині українці «доброту» недалекоглядних високопосадових «хохлів»...

Тепер відбити інформаційно-психологічні кампанії — нелегке завдання. Можна собі уявити, який несусвітній галас піднімуть чужі й доморощені «захисники демократичних засад», коли влада наважиться «наступити на горло чужій пісні»! Втім, є інший вид боротьби з чужоземними центрами впливу: колись власкор «Труда» в Украине» запевнював, що Київ не виявляє бажання зареєструвати свої видання в Москві. Чому б за тієї демократії, що панує, за твердженням Путіна і Медведева, на їхніх безмежних просторах, не виявити нам наполегливості й не пробити як бартер, наприклад, «Бандерівця у Росії» чи «Поклик нації у РФ»? А заразом вийти на медіаринок інших держав, які зухвало проводять свою політику під носом «добрих» до непристойності наших достойників. Перемагають не в окопах, перемагають у наступі. Й інформаційний статус війни не виняток.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

СПОРТ

У збірній вимушені заміни

Футбол. Сьогодні збірна України на столичному динамівському стадіоні імені Валерія Лобановського проведе контрольний матч зі збірною Сербії (початок о 19.00). За традицією, тренер української команди провів передматчеву прес-конференцію.

Він насамперед торкнувся кадрових питань. Взяти участі в поєдинку проти сербів, на жаль, не зможуть динамівці Олександр Шовковський, Артем Кравець і дніпропетровець Руслан Ротань. Усі вони травмовані. Замість них до збірної викликані воротар «Дніпра» В'ячеслав Кернозенко і нападник київського «Динамо» Артем Мілевський.

Стосовно останнього наставник прокоментував своє рішення так: «Я переглянув матчі за участю Мілевського. Його грою задоволений, хоч він і виходить на поле лише наприкінці зустрічей. Тримається упевнено, не губиться, діє нормально. Вважаю, що Артем цілком заслужив місце в збірній».

Сказав Михайличенко й про сімферопольця Володимира Гоменюка, якого можна було б викликати на місце травмованого Кравця. «Його гра мене і моїх помічників також задовольнила. Гадаю, що Гоменюка ми перевіримо в матчах проти Нідерландів і Швеції».

Про зустріч із Сербією Олексій Олександрович сказав, що вона не просто товариська, а контрольна. Що для нього вона має особливе значення.

— У нас було обмаль часу для підготовки, лише 48 годин, — сказав він. — Ми не клуб, котрий має цілий тиждень для повноцінної підготовки до матчу. Але геть усі футболісти прибули до нас вчасно. Отримали хоч якусь можливість підготуватися, провести кілька повноцінних занять. Не варто забувати, що в нас до початку відбірного циклу лише п'ять-шість контрольних зустрічей. Тож, за великим рахунком, бракуватиме часу, щоб належним чином підготувати команду до офіційних матчів...

Зірки сяятимуть у Донецьку

Баскетбол. «Матч усіх зірок» відбудеться 5 квітня в Донецьку, в Палаці спорту «Дружба». Зустрінуться команди «Україна» і «Легіон». Стартові п'ятірки на цей поєдинок визначали вболівальники, які надсилали свої пропозиції на офіційний сайт ФБУ.

У підсумку склалися такі квінтети:

«Україна» — Олександр Раєвський («Миколаїв», розігруючий), Сергій Гладир («Миколаїв», атакуючий оборонець), Артур Дроздов («Київ», легкий форвард), Сергій Ліщук («Азовмаш», важкий форвард), Володимир Гуртовий («Політехніка-Галичина», центровий).

«Легіон» — Пух Джетер («Київ», розігруючий), Маркус Фейсон («Київ», атакуючий оборонець), Олу Фамутимі («Хімік», легкий форвард), Єгор Мещеряков («Азовмаш», важкий форвард), Роберт Арчібальд («Азовмаш», центровий).

ФОТОФАКТ

Під час традиційної урочистої церемонії в древній Олімпії (Греція) було запалено вогонь літніх Олімпійських ігор 2008 року, які відбудуться в Пекіні.

Фото Болгарського телеграфного агентства БТА/Укрінформ.

ТЕМА

Битва за плацдарм

Київська міська територіальна комісія оцінила проведення дочасних виборів столичного градоначальника та Київради у 13–15 млн. грн. Тим часом Комітет виборців України оприлюднив іншу цифру: штаби кандидатів і політичних партій разом витратять на кампанію щонайменше 100 млн. дол.

В діло запущено весь український арсенал «боротьби» за взяття Києва: провокації, звинувачення кандидатів у корупції, підкупі виборців, застосування адмінресурсу і т. ін. Дивно, але кандидати не ображаються на заподіяну кривду, не звертаються до суду, щоб спростувати бодай частку обвинувачень. Натомість запевняють, що саме їхня, і лише їхня, а не інша партія, і в'їде у столицю на білому коні.

Хоча чимало політиків — учасників «процесу» й досі сумніваються у правових підставах рішення парламенту, вважаючи його політичним, однак роблять спробу завоювати київський плацдарм. Передовсім тому, що, за влучним висловлюванням лідера «Пори» Владислава Каськіва, «Київ — це не місто, де мешкають кияни, а шахта, в якій видобувають золото. Тому їм потрібна не європейська столиця, а свій «у дошку» мер».

Судячи з методів, якими ведеться боротьба, політик має рацію. Як і фахівці, котрі вважають, що сильної кандидатури на посаду градоначальника (маються на увазі його здібності як господарника та ефективного менеджера) немає. Як поки що не запропоновано, та й навряд чи буде запропоновано, конкретну програму розвитку міста, розв'язання нагальних проблем, у яких воно тоне.

Та й часу на це практично немає. Але ніхто особливо й не переймається: достатньо пообіцяти не підвищувати ціни на харчі, тарифи на проїзд у комунальному транспорті чи на послуги ЖКГ, запровадити ще якісь пільги для пенсіонерів, вивозити сміття щодня, розвантажити міські дороги — хіба мало проблем у киян? Тож передвиборна боротьба цього разу, як, утім, і впродовж останніх років, стає лише боротьбою обіцянок...

Є й резерви, що сприятимуть успіху: від продуктових наборів, різноманітних соціальних доплат, коли в конверт, крім певної суми, вкладають ще й листівку з підписом претендента: «Щиро ваш...» — до встановлених у дворах лавочок з прізвищем кандидата, котрий посприяв появі такого блага, чи металевих парканчиків, щоб жильці не простували газонами, й ще багато чого навигадують підприємливі претенденти...

Скажете, негідно, бридко, образливо, коли за кілограм цукру чи крупи один купує, а інший продає голос виборця? Воно-то так, але зважиться ви, приміром, осудити очманілого від безгрошів'я, безправності й непотрібності суспільству пенсіонера, у котрого іншого виходу, ніж продатися, немає?

І насамкінець. Незважаючи на те, що Леоніда Черновецького покладено на лопатки, чи так уже й мало в нього шансів перемогти ще раз? Враховуючи, що це —видатний менеджер (чого ніхто не заперечить, знаючи, яку потужну компанію він створив). Але не це головне. Давня знайома, в котрої пенсія становить 550 гривень і в якої немає іншої підтримки, сказала: «Хай би там що казали про Черновецького, а я голосуватиму за нього. Він єдиний, кому завдячую виживанням: і харчі, і майже щомісячна доплата до пенсії 80—130 гривень. Мені байдуже, звідки він бере гроші, й навіть те, що він мене цим купує!»

Чим не аргумент? Цю пенсіонерку зможе переконати хіба той, хто купить її дорожче. Тож навряд чи наші політики вкладуться у передбачувані 100 мільйонів доларів...

Валентина ПИСАНСЬКА.

«Київ — це не місто, де мешкають кияни, а шахта, в якій видобувають золото»

ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор та комітет кредиторів у справі про банкрутство ЗАТ "Магній" (справа № Б - 7/235) оголошують про продаж Лот №1 цілісний майновий (єдиний) комплекс ЗАТ " Магній" за ціною 95 536 000,00(Дев'яносто п'ять мільйонів п'ятсот тридцять шість тисяч) грн. 00 коп. без ПДВ, в тому числі :

- об'єкти нерухомого майна загальною площею 133038,54 кв. м. вартістю 66 453 800,00 (Шістдесят шість мільйонів чотириста п'ятдесят три тисячі вісімсот) грн.00коп.
- земельна ділянка загальною площею 39, 3613 га вартістю 2 788 380,00 (Два мільйони сімсот вісімдесят вісім тисяч триста вісімдесят) грн.00 коп.
- інші основні засоби (транспортні засоби, машини та обладнання, інструменти, прилади та інвентар) та оборотний капітал вартістю 26 293 820,00 (Двадцять шість мільйонів двісті дев'яносто три тисячі вісімсот двадцять) грн. 00 коп.

Організатором торгів по продажу майна виступає Івано-Франківська аграрна товарна біржа.

Фіксовані умови продажу : розрахунок за придбане майно на розрахунковий рахунок ЗАТ " Магній" протягом тридцяти днів від дня визнання переможця відкритих торгів з придбання ЦМК " Магній". Покупець повертає боржнику вартість витрат по проведенню експертної оцінки. Збереження профілю товариства. Право власності переходить до покупця з моменту підписання акта приймання - передачі.

За детальною інформацією щодо ознайомлення з переліком майна, його оглядом та експертною оцінкою звертатись щосереди за адресою : Івано - Франківська обл., м. Калуш , вул.. Шахтарська , 2 а.

Торги відбудуться 29.04.2008 року за адресою : м. Івано-Франківськ, вул. Василіянок, 62а каб. 406. о 12.00 - год. Реєстрація учасників о 11.00 год.

Заявки приймаються до 23.04.2008 року до 15.00, з питань оформлення участі в біржових торгах звертайтесь по тел. 8 (0342) 504-666.

Для реєстрації в біржових торгах необхідно подати : заяву, копію паспорта та довідки про присвоєння ідентифікаційного номера - *фізичні осіб,* копія свідоцтва про державну реєстрацію , довідка про включення в ЄДРОПОУ , Статут , та документ який посвідчує повноваження представника - *для юридичних осіб.*

Реєстраційний внесок - 17,00 грн., гарантійний внесок - 5 % від суми лота та укласти договір-доручення з акредитованим брокером підчас подачі заяви на участь у торгах.

Гарантійний та реєстраційний внески перераховувати на Івано-Франківську аграрну товарну біржу на р/р 260025367 в АППБ "Аваль" м. Івано-Франківськ МФО 336462 Код ЄДРОПОУ 26385598 до 23.04.2008 року до 15.00 год.

Постановою господарського суду Запорізької області (69000, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 28.02.2008 року у справі № 16/241/07 Відкрите акціонерне товариство «Колгосп ім. Чубаря» (Запорізька область, Пологівський район, с. Чубарівка, вул. Чубаря, 6, ЄДРПОУ 03750871) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Іванникова Володимира Анатолійовича (71100, м. Бердянськ, вул. Шевченка, буд. 3, кв. 8, тел. 8 (050) 551-69-46, ліцензія Мінекономіки серія АБ № 176232 від 26.09.2005 р.).

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ АКЦІОНЕРІВ АКІБ "УКРСИББАНК"

Шановні акціонери, Правління АКІБ "УкрСиббанк" повідомляє Вам про скликання загальних зборів акціонерів АКІБ "УкрСиббанк".

Загальні збори акціонерів відбудуться 15 травня 2008 року о 12 годині за адресою: м. Київ, вул. Андріївська, 2/12. Реєстрація учасників зборів буде здійснюватися за місцем проведення зборів з 11.15 до 11.45.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правління Банку про результати діяльності АКІБ "УкрСиббанк" у 2007 році і основні напрямки діяльності банку на 2008 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність АКІБ "УкрСиббанк" у 2007 році.
3. Затвердження:
   - фінансового річного звіту та балансу АКІБ "УкрСиббанк" за 2007 рік;
   - звіту та висновків зовнішнього аудитора Банку за 2007 рік - аудиторської фірми "Українська аудиторська служба" у формі товариства з обмеженою відповідальністю;
   - звіту та висновків Ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність АКІБ "УкрСиббанк" у 2007 році.
4. Про розподіл прибутку АКІБ "УкрСиббанк" за 2007 рік.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - довіреність, оформлену відповідно до вимог чинного законодавства, та документ, що посвідчує особу.

Довідки за телефонами: (044) 537-49-09.

З повагою, Правління АКІБ "УкрСиббанк"

Затверджено Правлінням АКІБ "УкрСиббанк"

Господарським судом Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) порушено справу за №7/3-Б про банкрутство СТОВ ім. Задорожньої (13152, Житомирська обл., Любарський р-н, с. Березівка, код ЄДРПОУ 03744847, рах. №2600810049 в Житомирській ОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 311528).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Капітонова В. В. (ліцензія АВ №158428 від 27.11.2006 р., Житомирська обл., м. Коростишів, вул. Більшовицька, 109-а) .

Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) 22.08.2007 року порушено провадження у справі №8/279-07 про банкрутство ВАТ Птахофабрика «Степанівська» (23255, с. Степанівка, Вінницький район, Вінницька область, код ЄДРПОУ 05477103, р/р 26007688, МФО 302623, Комерц Банк «Агропрогрес», р/р 260056289, МФО 302247, АПБ «Аваль»).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чешковську Оксану Валеріївну, вул. Гл. Успенського, 69/26, м. Вінниця, ліцензія серії АВ №158487 від 13.12.2006 року.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено провадження у справі №25/24-08 від 02.01.2008 року про банкрутство СТОВ «Добрівка» (код ЄДРПОУ 03750760, юридична адреса: 72443, Запорізька обл., Приазовський район, с. Добрівка, вул. Зарічна, 3, р/р 26044211346051 (гривня) ЗРУ КБ «Приватбанк», МФО 313399, код банку 237889752).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рабушко В. С. (ліцензія АВ №307336, адреса: 72319, м. Мелітополь, вул. Фучика, 14).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області від 14.12.2005 р. по справі 5/4/232-5/2/437 введено процедуру розпорядження майном відносно ЗАТ «Промбудкомплект» (м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, код ЄДРПОУ 05513827).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Клименка О. Ю. (ліцензія АВ №307472).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дати публікації за адресою: 69063, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 44, оф. 33, тел.: (061) 764 29 69.

Ліквідатор Відкритого акціонерного товариства «Кролевецька фабрика «Художнє ткацтво» (адреса: 41300, Сумська область, Кролевецький район, м. Кролевець, вул. Петровського, 38) повідомляє про пошук потенційних інвесторів та покупців активів підприємства-банкрута.

Отримати інформацію щодо складу активів підприємства-банкрута та ознайомитись з документами можна за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, оф. 49-А. Заяви приймаються з 9 до 18 години. Довідки за телефоном - 62-19-25.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) 11.02.2008 року порушено провадження по справі №4/34-Б про визнання банкрутом Приватне Підприємство «Травневе-06» (Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, код 34223312, р/р 26009890191371 в АКБ «Укрсоцбанк», МФО 315018).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шишкіна Сергія Вікторовича (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серії АВ №158284 від 16.10.2006 року), м. Хмельницький, вул. Інститутська, 17/3, кв. 47.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області від 29.02.2008 року по справі №4/13 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінік-Дубно» (індекс 35600, м. Дубно, вул. Чайковського, 12, код ЄДРПОУ 22553194, р/р 260013011532 у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Луцьк», МФО 303138). Адреса суду: 43000, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Зуха Сергія Івановича (ліцензія АБ №216728).

Постановою господарського суду Віннцької області (21000, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 17.01.2008 № 5/73-08 визнано банкрутом ПСП «Мрія» (Вінницька обл., Піщанський район, с. Городище, код ЄДРПОУ 30805725).

Ліквідатором по справі призначено Крижопільську МДПІ, адреса: смт. Крижопіль, вул. Піонерська, 30, тел. 80434026734.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Одеської області (65058, м. Одеса, пр-кт Шевченка, 29) від 08.01.2008 р. по справі № 2/51-08-910 визнано банкрутом Приватне підприємство «АТЛАНТ-СТРОЙ» (65000, м. Одеса, вул. Промислова, б. 33/1; р/р 26000311384601 в АБ «Південний», МФО 328209; код за ЄДРПОУ - 34320774) і розпочато його ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Конойко О. К. Заяви кредиторів банкрута приймаються господарським судом протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Генеральна прокуратура України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця:

- провідного спеціаліста міжнародно-правового управління.

Кваліфікаційні вимоги та додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці надається за тел. 200-74-39, сайт Генеральної прокуратури України - *www.gpu.gov.ua.*

Термін подання заяви - один місяць з дня оголошення конкурсу. До заяви додаються: автобіографія, 2 фотокартки розміром 4 х 6 см, копія документа про освіту, відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру щодо себе та членів сім'ї, копія паспорту громадянина України.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) згідно з вимогами статті 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «ТЕХСНАБПРОМ», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Байкальська, 9/24, код ЗКПО 33116501, розрахунковий рахунок закритий. Справа № Б15/80-08, Постанова від 11.03.2008 р. Ліквідатором призначено Чикильдіну Світлану Анатоліївну, ліцензія АВ № 307425 (49008, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, 55, тел. (056) 787-60-91).

Претензії і вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

05.03.08 господарським судом м. Києва, по справі № 43/228 винесено постанову про визнання товариства з обмеженою відповідальністю «Сучасні технології та інвестиції» (код ЄДРПОУ 32707717, юридична адреса: м. Київ, вул. Щорса, 7/9) банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Госедло Р. М. (01350, м. Київ, вул. Щорса, 7/9, 5 поверх).

Заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника, а також документи, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу №19/31/08 про банкрутство Приватного підприємства «Торговельний Дім «Агродвір» (69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 151-А), ЄДРПОУ 31346098, р/р 260001195 в ЗВД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 313827.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мачулян Наталію Миколаївну, ліцензія АВ №347369 від 31.01.2008 р. (69032, м. Запоріжжя, вул. Північне шосе, буд. 3-в, кв. 70, тел.: 8-067-289-25-56).

Заяви з вимогами кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.03.2008 р. у справі № 43/234 Товариство з обмеженою відповідальністю «Західресурс» (ідентифікаційний код 33294492; 03022, м. Київ, пров. Охтирський, 3) визнано банкрутом відсутнього боржника та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Вилор» (ідентифікаційний код 33306544; 03134, м. Київ, вул. Булгакова, 16).

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 13.03.08 р. по справі № 25/58/08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно **Відкрите акціонерне товариство «Бердянський комбінат хлібопродуктів»** (код ЄДРПОУ — 00951633), розташоване за адресою: 71100, Запорізька обл., м. Бердянськ., вул. Гагаріна, 11.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Плахотника О. О., ліцензія АВ № 158377, адреса: м. Дніпродзержинськ, вул. Медична, 4, кв. 51-52, тел: 8 (06153) 6-43-05.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області від 04 березня 2008 року по справі №Б-7/230 Долинське міське шляхове комунальне підприємство (Івано-Франківська обл., Долинський район, м. Долина, вул. Нафтовиків, 18-а, 77500, ІК 03316626) визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мартинюка Василя Миколайовича (ліцензія АБ №216792, м. Івано-Франківськ, вул. Південний Бульвар, 42, кв. 9, пошт. інд. 76010).

Постановою господарського суду Одеської області (65029, м. Одеса, пр. Шевченко, 29) від 06.12.2007 р. по справі № 7/341-07-8515 Українсько-іорданське спільне підприємство з іноземними інвестиціями «Фірав» (код ЄДРПОУ 23214241, вул. 25-ї Чапаївської дивізії, 56/39, м. Болград, Одеської області) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Брикульського Валерія Тимофійовича (ліцензія серії АБ № 216840 від 16.03.2005 р., 65113, пр-т Ак. Глушко, 5, корп. В, кв. 56, тел. 8-0482-30-99-47).

ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ "МОЛОДА УКРАЇНА"

Україна, 01001, м. Київ-1, вул. Хрещатик, 10
тел./факс. (044) 270-74-41, 270-74-40
e-mail: mu@i.com.ua
http://www.mu.org.ua

Фінансовий звіт про доходи і видатки за 2007 рік

(тис. грн.)

ДОХОДИ	
Надходження всього:	49,4
В тому числі членські внески	49,4
ВИДАТКИ	
Витрати всього:	49,0
В тому числі сума витрат на утримання організації (оренда приміщення, послуги зв'язку, банківські послуги, заробітна плата, придбання ТМЦ)	42,0

Звіт про майно

(тис. грн.)

Найменування	*Балансова (залишкова) вартість станом на 01.01.08*
Комп'ютерне обладнання, оргтехніка, меблі	-

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 58 (4308) СЕРЕДА, 26 БЕРЕЗНЯ 2008

Завтра в Україні буде хмарно з проясненнями. Часом невеликий мокрий сніг, слабка хуртовина, на дорогах ожеледиця; в південних, а вдень і в західних областях без істотних опадів. Вітер переважно північно-західний, 7—12 м/с, на півдні та сході місцями пориви 15—20 м/с, в Криму до 22 м/с. Температура вночі від 2° морозу до 3° тепла, в північних областях 0—5° морозу, на заході країни до 7° морозу; вдень 2—7° тепла, у південній та східній частині 6—11° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 26 БЕРЕЗНЯ

❑ **1664.** У Польщі розстріляно Івана Виговського, гетьмана України в 1657—59. ❑ **1833.** Народився вчений-юрист Олександр Кістяківський. Зібрав та видав "Права, за якими судиться малоросійський народ". ❑ **1923.** Померла велика французька актриса Сара Бернар. ❑ **1936.** У Києві розпочала роботу Перша конференція молодих учених України. ❑ **1971.** Східний Пакистан оголосив про свою незалежність. Поява в світі нової країни — Бангладеш. ❑ **1989.** В СРСР відбулися вибори народних депутатів — уперше на альтернативній основі. ❑ **1992.** Верховна Рада України ухвалила закони про внутрішні війська МВС та війська внутрішньої і конвойної охорони.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Які бувають носи

Ще давні римляни дуже серйозно ставилися до форми свого профілю, та й багато сучасних людей небайдужі до вигляду носів. Антропологи підходять до вивчення так званого зовнішнього носа з наукової точки зору. Такі дослідження їм необхідні для того, щоб безпомилково встановлювати належність людини до тієї або іншої раси.

Для характеристики ширини носа в антропології введено спеціальний носовий покажчик — відношення ширини носа до його висоти, виражене у відсотках. Ця величина варіюється серед сучасних расових груп. Виражена вузьконосість зустрічається в представників європейської раси, а широконосість характерна для екваторіальної раси.

Важливими ознаками, за якими можна встановити належність до визначеної раси, є виступання носа, тобто висота його кінчика стосовно площини обличчя, і висота перенесиці. У групах екваторіальної раси виступання носа слабше, перенесиця — низька. У європейців і американських індіанців сильне виступання носа і висока перенесиця. Інші расові групи займають за цими ознаками проміжне положення.

Добірку підготував Віктор НІКІПЄЛОВ.

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

Бойова подруга

Про портативну друкарську машинку мріяв давно. На новому місці роботи мрія обросла нагальною потребою. Друкарня за сто з лишком км від редакції в Кандалакші. Туди чотири години, назад чотири години. Час минав марно — спробуй писати на хиткому столику. Й без того почерк вимагає моєї присутності під час читання. Зарплата дозволяла, так де було її купити, заповітну. Черга на цю «розкіш» у Союзі журналістів рухалася ще повільніше, ніж на автівки.

Щоб згаяти час у дорозі, часто сполучав необхідне з корисним, не кваплячись брав інтерв'ю у гостей міста. Все рівно не розминутися. Літаки через непередбачувану погоду на Кольському півострові — транспорт досить ненадійний. Автотраса — в проекті. Єдиний засіб пересування — приміський потяг: увечері — туди, вранці — назад.

За розмовами з музикантами з концертної бригади «Тундра» Мурманської філармонії не помітив, як приїхали. Назва бригади якось контрастувала з набором музичних інструментів — піаніно, скрипка, віолончель, але ніяк не відлякувало аматорів класичної музики. Зал Будинку культури не тріщав від глядачів, як на сеансах індійського кіно, але й не пустував.

Напевно, я поділився своїми труднощами, згадав про машинку. Співрозмовник легше розкривається, коли бачить, що і ти чимось незадоволений. Ансамбль і його начальство з Мурманська залишилися задоволені нюансами інтерв'ю. Тема для газети неголовна — повним ходом йшло ударне будівництво. Я геть-чисто забув про приємний музичний момент, та прийшла телеграма з Паневежиса, з Литви.

Керівниця бригади, вона ж приборкувачка фортепіано, гостювала в родичів, на прилавку магазина побачила югославську машинку «Уніс» вартістю 230 «ре»: «Готова купити». Чому Литву завалили машинками із шрифтом-кирилицею, не дивувався. А тут трапилась тринадцята зарплата, відстукав переказ у Паневежис і лише потім задумався. Навіть для півночі гроші не малі, а людина майже незнайома. Ні мурманської адреси, ні телефону. Не дзвонити ж у філармонію. Та й що я їм скажу?

Йду на роботу, переживаю. У кабінеті на столі застаю картонну коробку, а в ній — білий футляр з машинкою. Двох тижнів не пройшло з дня переказу. Шлях машинки з Паневежиса до Мурманська і далі виявився ще цікавішим. Знайомий піаністки відвіз її в Апатити, там підхопили естафету і передавали з рук у руки геологи з розвідницьких партій, поки не переправили до Ковдора.

Відтоді минуло багато років, я повернувся до Києва. Машинка ця ніжиться десь на антресолях, її давно замінив комп'ютер. Але коли на душі шкребуть кішки, згадую незвичайну для стосунків між людьми на півночі історію зі своєю машинкою. І знову жити хочеться.

Яків МАХЛІН.

Що таке спрага

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Що це значить — хочеться пити? Ви зауважуєте, що в роті сухо, слина стала густою та в'язкою, і, окрім того, є ще якесь відчуття, яке важко визначити, не в роті і не в горлі, а немов би у всьому тілі — одне слово, пити хочеться. Ще на початку минулого століття все здавалося досить простим: за нестачі води висихає слизова оболонка ротової порожнини, тому людина і відчуває спрагу. Ця думка йде ще від Гіппократа. Лише близько вісімдесяти років тому з'явилася можливість точно вимірювати концентрацію рідини тіла і виявляти той вплив, який нестача води має на мозок. Зараз ми знаємо, що сухість у роті — лише побічний симптом спраги, приблизно так само, як набряклі повіки — ознака, але не причина втоми.

Зволоження рота дає лише тимчасове полегшення спраги. Це й природно: вода потрібна людині як загальний розчинник, середовище для практично всіх біохімічних реакцій, що відбуваються в організмі. Недарма наше тіло майже на 90 відсотків складається з води. Дві третини цієї води знаходяться всередині клітин, близько однієї третини — поза ними. Ця позаклітинна вода, у свою чергу, розподіляється між кров'ю (включаючи лімфу, що, власне, є фільтром крові) і так званої інтерстиціальною (тобто проміжною) рідиною, що тонкою плівкою огортає всі клітини, заходить у найменші щілини між ними. Якщо концентрація розчинених солей у крові, інтерстиціальній рідини або всередині клітин росте (або — що те ж саме — падає зміст води), то через напівпроникні біологічні мембрани вода переходить туди, де її не вистачає.

Кажуть, що між двома місцями знаходження води в нашому тілі існує осмотична рівновага. Тому що організмові доводиться постійно втрачати воду, виводячи з нею непотрібні та шкідливі продукти обміну речовин і охолоджуючи тіло (сеча й піт), то позаклітинна вода постійно втрачається. Щоб у неї не йшла життєво необхідна внутрішньоклітинна вода, запаси води в організмі треба час від часу поповнювати.

На природному переміщенні води через напівпроникну мембрану — від менш концентрованого розчину до більш концентрованого — основана і робота осморецепторів — клітин, які «сигналізують» про те, що кількість води в організмі зменшилася. Ці клітини розташовані в гіпоталамусі — області головного мозку, де знаходяться деякі інші важливі центри — наприклад, центр голоду, центр терморегуляції. Коли навколо осморецепторов росте вміст солей, вода з них виходить назовні, клітина трохи зменшується в розмірі. Цього досить, щоб у людини з'явилося відчуття спраги. Ушкодження цієї області мозку призводить до порушень відчуття спраги: людині або постійно хочеться пити, або вода не цікавить її, навіть коли губи тріскаються від висушення.

Проводячи досліди, англійські фізіологи впорскували в кров молодим добровольцям досить міцний розчин солі. Розмір осморецепторних клітин зменшувався при цьому усього на один відсоток, проте у всіх випробуваних виникало виражене відчуття спраги. При зменшенні клітин осморецепторів спрацьовує механізм, названий у кібернетиці зворотним зв'язком: зросла концентрація солей у рідинах організму — виникає відчуття спраги, людина п'є, і спрага затихає.

Діють й інші системи регуляції. Крім визначеної концентрації солей у рідинах тіла, організмові треба підтримувати постійний об'єм крові. Досліди на тваринах і спостереження за людьми, що втратили з якоїсь причини велику кількість крові, показують, що після такої крововтрати хочеться пити. Але, по-перше, для цього кількість циркулюючої крові повинна зменшитися більш ніж на 10 відсотків, а, по-друге, почуття спраги з'являється лише за кілька годин. Це дуже корисна затримка. Коли лежача людина встає, кров (яка до того була рівномірно розподілена по тілу) частково відливає до ніг. Унизу виявляється близько 10 відсотків усієї крові, і — якщо цей другий механізм спраги спрацьовував раніше — нам хотілося б пити щоразу під час зміни горизонтального положення на вертикальне. Відомо, що космонавти на орбіті споживають мало води — кров відливає від ніг і розподіляється по тілу рівномірніше.

На відміну від осморецепторів клітини, що стежать за обсягом крові, розташовані в стінці серця. Наскільки відомо, вони визначають розтягування м'яза серця під час наповнення шлуночків кров'ю: чим більше її обсяг, тим сильніше розтягується стінка серця. Сигнал іде в мозок, повідомляючи, що обсяг крові нормальний.

Нарешті, сигнали про спрагу надходять і від нирок. Коли кількість води в організмі падає, у нирок менше роботи. Вони «сигналізують» про це, виділяючи гормон ренін, що через ланцюг інших гормонів діє на гіпоталамус і викликає спрагу.

Цікаве таке запитання: чи працюють ці механізми спраги в нормальних умовах, коли вода легкодоступна, або організм має тенденцію накопичувати воду про запас, не чекаючи, поки збільшиться концентрація солей у крові, впаде її об'єм або зменшиться фільтрація через нирки? Досліди показали, що різні види тварин діють по-різному. Пацюки, коли є можливість, випивають про запас більшу кількість води, собаки п'ють в основному у відповідь на сигнали осморецепторів і рецепторів обсягу крові. А людина належить до тих видів, що п'ють заздалегідь, не чекаючи сильних спонукань від центру спраги.

Але ось трапилась нагода втамувати спрагу, і ви напилися досхочу. Як людина відчуває, що спрага втамована? Наскільки відомо, тут діє почуття наповненості шлунка, або, можливо, ми відчуваємо, як вода розбавляє наявний у шлунку кислий шлунковий сік. У всякому разі, спрага припиняється майже відразу після того, як вода надійде у шлунок, задовго до того, як вона могла всмоктатися в кров і подіяти на всі три системи регуляції або на якусь одну з них.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2008 рік:
для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн.,
для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 776
ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.
Зам. 9-1-171
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

